76STE JAARGANG No. 100233 WOENSDAG 30 SEPTEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

VRIJDAG komt de „Amigoe" met een extra editie!

En Natalia liep door...

Eerst nu werd bericht, dat in het gezelschap van Nikita Chroesjtsjef, dat te Pittsburgh de Mesta-fabriek bezocht, zich ook Natalia Sergeeva bevond, redactrice van het te Moskou verschijnende blad „Nieuwe-Tijden".

Natalia begon een praatje met een arbeider, toevallig een student die zijn studie bekostigt door een gedeeltelijke dagtaak in de fabriek te vervullen.

Deze keerde de rollen om en werd van ondervraagde ondervrager.

„Hoeveel mensen wonen er in de Sovjet-Unie?", wilde hij weten.

„Tweehonderd miljoen", antwoordde Natalia Sergeeva.

„En hoeveel leden telt de communistische partij?", vroeg de student-arbeider.

„Ongeveer vijf miljoen", zei Natalia.

„Dus u wilt mij vertellen dat 5 miljoen gaan over leven en dood van 200 miljoen", vroeg de Amerikaan.

Natalia liep door...

Optimisme in Westerlijke kringen

Nog dit jaar topconferentie?

Datum in november?

Volgens commentaren in westelijk politieke kringen is het, gelet op de resultaten van de conferentie van Eisenhower en Chroesjtsjef te Camp David, niet onwaarschijnlijk, dat nog dit jaar een top conferentie zal worden gehouden.

Met het versterven van de tumultueuze toejuichingen die premier Chroesjtsjef ten deel vielen toen hij in het overvolle sportpaleis in Moskou de arm van een Amerikaanse zaakgelastigde als die van een arbiter na een bokspartij ophief en riep: „Leve de Russisch-Amerikaanse vriendschap!" is in diplomatische kringen en in de pers in het westen slechts optimisme gehoord over een „lente" in de internationale betrekkingen en het uitzicht op een betere overleg-verstandhouding. In washington zei president Eisenhower zelfs dat het ijs van de koude oorlog smelt. Deze opmerking maakte Chroesjtsjef bij zijn entree op Amerikaanse bodem, een week geleden, en volgens de Russische pers heeft de premier alles van zijn kant gedaan om dat te bewijzen.

De argumenten voor een zekere instemming hiermee ligt, volgens een overzicht van Reuter, voor de westelijke regeringen hierin, dat de twee staatslieden in hun blokhut tussen de heuvels van Maryland geen tijdslimiet hebben verbonden aan de hervatting van de besprekingen over de Berlijnse kwestie zodat o.m. het Russische ultimatum van 1958 op de achtergrond is geschoven. Bovendien, zo verklaren zij, is de wederzijdse goede indruk, die de beide staatslieden van elkaar hebben gekregen — zij hebben zich tenminste in deze zin geuit — van veel belang. Als voornaamste punt geldt echter, dat de topconferentie, waarvoor president Eisenhower — scepisch gestemd — eerst voldoende motieven en concrete aanleiding wilde zien, thans wederzijds niet voor onmogelijk wordt geacht.

Namens Eisenhower verklaarde perssecretaris James Hagerty, gisteren op het Witte Huis in Washington dat deze conferentie „mogelijk en waarschijnlijk" zal worden gehouden nog vóór president Eisenhower eind mei of begin juni — in de Russische lente — naar de Sovjet-Unie zal reizen.

Officiële hand

Een Amerikaanse nieuws-weekblad kreeg — zo schreef het — vanachter een „hoge officiële hand" in Londense regeringskringen toegefluisterd, dat aan een datum in november wordt gedacht. Chroesjtsjef verklaarde in Washington voor hij zijn nachtvliegtuig nar Moskou besteeg, dat het volgens de Sovjet-Unie nu de tijd is voor een „Génève".

In Washington ontving president Eisenhower gisteren de diplomatieke vertegenwoordigers van de NAVO landen om hen in te lichten over zijn gesprekken met Chroesjtsjef. Hij had reeds eerder gesproken met die van Frankrijk, Engeland en de Westduitse Bondsrepubliek.

Wederom in White Hall, Londens monumentale regeringscentrum, is het nieuws gehoord, dat premier MacMillan sinds gisteren met Eisenhower correspondeert. Volgens een woordvoerder (van achter zijn manchetten) is een van de onderwerpen: De datum van de topconferentie.

Chroesjtsjef in Peking aangekomen

CHROESJTSJEF

Premier Chroesjtsjef van de Sovjet Unie is vandaag in Peking aangekomen ter bijwoning van de feestelijkheden ter gelegenheid van het tien jarig bestaan van de Chinese volksrepubliek — zo meldt radio Moskou.

Hij werd op het vliegveld begroet door Partijleider Mao Tse Toeng en anderen.

Chroesjtsjef, die vergezeld is van zijn minister van buitenlandse zaken Gromiko, zei voorts: „Wij moeten alles doen wat in ons vermogen ligt om een beter internationaal klimaat te scheppen en het mogelijk te maken dat de vriendschap onder de volkeren heerst. De toestand moet zodanig worden, dat de wereldvrede is verzekerd".

Hij verklaarde voorts: De Chinese volksrepubliek moet de haar wettig toekomende plaats in de Verenigde Naties innemen en dit zal, ongeacht het verzet der reactionaire krachten, ook geschieden.

Ik heb in mijn toespraak in de algemene vergadering opgeroepen tot verwijdering van de „kliek van Tsjang Kai Sjek uit de V.N.", aldus Chroesjtsjef.

TSJANG KAI SJEK

visie op het wereldgebeuren

De komst van Chroesjtsjef naar Peking wordt in de Chinese hoofdstad voorafgegaan door een minimum aan publiciteit. Het „Volksdagblad", dat gisteren een lang hoofdartikel van gematigd optimisme wijdde aan de reis van de Russische premier naar de Verenigde Staten en zich zelfs liet ontvallen, dat president Eisenhower tijdens zijn besprekingen met Chroesjtsjef „ook zijn verlangen naar vrede heeft uitgesproken", rept — er met geen woord over — dat de volgende étappe van Chroesjtsjefs reisplannen de Chinese hoofdstad betreft.

Volgens diplomatieke kringen schijnt het nu reeds duidelijk, dat de Chinese leiders, hoewel verheugd over de komst van Chroesjtsjef, die hun prestige slechts ten goede kan komen, nochtans er de nadruk op willen leggen, dat de eerste oktober de feestdag is van de tiende verjaardag van hùn overwinning en niet die van Chroesjtsjef. Bovenal willen zij niet de indruk wekken, dat zij begerig zijn om kennis te nemen van de beslissingen, die zouden kunnen zijn genomen tijdens de geheime besprekingen onder vier ogen tussen Eisenhower en Chroesjtsjef. Ook gelooft men, dat de verklaring van Eisenhower, dat de twee regeringsleiders het er met elkaar over eens waren, dat een voortzetting van de besprekingen over China zinloos is met het oog op de fundamentele meningsverschillen, met opluchting in Peking is ontvangen.

* * *

Het programma en de duur van

(Vervolg naar pagina 3)

Tien jaar rood.

„Vera" eist zware tol

Volgens de jongste — nog niet volledige — officiële gegevens heeft de wervelstorm „Vera" in Japan aan 1.799 mensen het leven gekost, terwijl nog 1.953 mensen worden vermist.

8.073 mensen hebben verwondingen opgelopen.

De wervelstorm passeerde drie dagen geleden.

Het zuidelijke deel van de industriestad Nagoja, die anderhalf miljoen inwoners telt en onder water staat. 180 mensen wachten in dit stadsdeel nog op hulp.

Spreek ik met de Amigoe?

15 October heeft er een meeting plaats, waarvoor nu reeds aller belangstelling gevraagd wordt. De Credit Unions die zich in korte tijd ontwikkeld hebben vieren dan hun dag. Men rekent op een komst van ruim duizend mannen. En het gaat niet eens over politiek!...

* * *

Een trouwe abonné belde ons op om te informeren of wij het September nummer van het maandblad „Auto" hadden gelezen. Daarin staat vermeld dat het ministerie van Verkeer en Waterstaat in Nederland zoveel klachten heeft ontvangen over de kwalijke uitlaatgassen van de diesel-auto's dat de bewindsman zich in verbinding heeft gesteld met Justitie. Iedere bezitter van zo'n dieselauto wordt gewaarschuwd dat zijn wagen zonder de minste waarschuwing naar de dichtstbijgelegen garage zal worden gebracht indien de uitlaat niet in orde is. Onze abonné vroeg ons of men deze maatregel ook niet op Curaçao zou kunnen invoeren. Het is hier immers ook wel eens bar met die luchtjes

* * *

Een ander „automatisch" telefoontje bereikte ons met de vraag: sinds wanneer zijn er straaljagers gestationeerd op Curaçao. Men doelde op een technisch handigheidje met een of ander busje met een gleuf in de uitlaat, waarmee men bereikt dat de wagen gaat fluiten op een dusdanige wijze dat iedereen zijn hart vasthoudt.

* * *

Een bezorgde vriend belde ons op om te informeren of de „Vrije Pers" wel op de redactie komt. „Leest U die wel eens?", werd ons gevraagd. Wij hebben gezegd: wis en waarachtig, maar geef ons maar het Panorama!

* * *

Een telefonisch telefoon-nieuwtje: Sinds enkele dagen (ongeveer een week) is de publieke telefoon van Zuurzak buiten gebruik. Het toestel is helemaal verdwenen. „Als je

(Vervolg naar pagina 6)

P.P.A. failliet verklaard

Op verzoek van mr. P. P. C. H. van de Voort in vanmorgen op Aruba door de rechter in eerste instanties de P.P.A. failliet verklaard.

De voorzitter en de secretaris van de P.P.A. verklaarden dat de partij niet over de middelen beschikt en deze ook niet bijeen kan brengen om de schuld van f. 6.000.— aan chauffeur Richardson, toegewezen wegens smaadschrift, te betalen.

Het ligt in de lijn der verwachting, dat eiser nu de bestuursleden van de P.P.A. persoonlijk zal aanspreken.

Mr. v. d. Voort, advocaat van Richardson, zei verbaasd te zijn over een en ander, waar het hem immers uit ervaring bekend is dat Arubanen hun schuld gewoonlijk wel betalen.

Vierling geboren in Spanje

De twee jongens overleden

Een inwoonster van Cartagena (Spanje), mevrouw Maria Luisa Gestayo, heeft het leven geschonken aan een vierling, van wie er twee jongens kort na de geboorte overleden. De twee meisjes, die onmiddelijk in een couveuse werden geplaatst, maken het uitstekend.

CHRISSEMEUJE 110 JAAR

Vrijdag a.s. zal Chrissemeuje Baks, die officieel Christina Karnebeek-Beks heet, haar 110de verjaardag vieren. Zij woont in de buurtschap Holtershoek bij Eibergen in de Gelderse achterhoek.

Mevrouw Karnebeek-Baks is de oudste inwoonster van Nederland. Ze geniet nog een uitstekende gezondheid, al loopt ze enigszins gebogen. In haar woning beweegt ze zich nog vrij rond, zij het kalm aan, doch buiten komt ze slechts zelden.

Van de buitenwereld neemt Chrissemeuje de laatste jaren weinig notitie meer. Ook praat zij weinig met hen, die haar komen bezoeken.

In het voorjaar van 1958 is zij enige tijd ziek geweest, maar sindsdien is ze weer geheel hersteld.

Rozenkrans bidden

Oproep van de Paus

Paus Johannes XXIII heeft een encycliek uitgegeven („grata recordatio") waarin hij aandringt op het bidden van de rozenkrans in de oktobermand om te verkrijgen dat de voor het lot der volkeren verantwoordelijke personen met goede wil zullen trachten de hindernissen op de weg naar rechtvaardigheid, vrede en naastenliefde te overwinnen.

De Paus vraagt ook het rozenkransgebed voor het welzijn van de missie alswel voor het welslagen van de te houden Romeinse synode en het occumenisch concilie.

De Paus vraagt in zijn encycliek de gezagsdragers er voor te zorgen, dat hun wetgeving in de werkelijke behoeften der mensen voorziet en niet de eeuwige wetten voorbijziet die van God zelf komen en het fundament van het burgerlijke leven vormen.

V.S.-hulp aan het buitenland

3.225.813.000 dollar

President Eisenhower heeft gisteren de wet getekend, waarbij de Amerikaanse economische en militaire hulp aan het buitenland in het belastingjaar, dat op 1 juli jongstleden aanving, wordt vastgesteld op 3.225.813.000 dollar. Dit bedrag is 704.182.000 dollar minder dan Eisenhower aan het congres had verzocht.

WATERSNOOD IN RIO GRANDE DO SUL

Reeds 115 doden

Reeds zijn 115 doden geteld onder de slachtoffers, die in de Braziliaanse staat Rio Grande do Sul zijn gemaakt door tropische regens en overstromingen. De regen valt reeds een maand lang ononderbroken uit de hemel en heeft tal van overstromingen en grondverschuivingen en „verzakkingen" veroorzaakt. De zwaarst getroffen plaats is Candelaria, waar 75 doden zijn geteld.

De gouverneur van de staat heeft zich naar de geteisterde streken begeven om het reddingswerk en de evacuatie van de daklozen te organiseren.

Gevolg staalstaking in V.S.

660.000 arbeiders zonder werk

Het Amerikaanse departement van arbeid heeft voorspeld, dat de Amerikaanse industriële produktie aanzienlijk zal dalen in de komende maand, indien de staalstaking niet spoedig eindigt. Deze produktiedaling zal gepaard gaan met een evereenkomstige toeneming van de werkloosheid. In een rapport over de gevolgen van de staalstaking voor het economische leven in de Ver. Staten raamt het departement van arbeid „dat er als gevolg van de staalstaking in totaal reeds 660.000 arbeiders zonder werk zijn gekomen".

De loonderving van deze arbeiders wordt geschat op 77 miljoen dollar. De economische toestand in de Ver. Staten blijft volgens het rapport krachtig, maar de staalstaking heeft ten gevolge, dat steeds meer ondernemingen haar produktie mogen beperken of staken.

„Gracie" raast met windkracht van 200 km.

De meteorologische dienst te Miami (Florida) heeft de bewoners van de streek tussen Savannah (Georgia) en Wilmington (Noord-Carolina) gisteren gewaarschuwd, dat de orkaan „Gracie" zich niet meer dan circa 110 km van Charleston bevindt. De bewoners werd verzocht de kuststreek te ontruimen.

In het centrum heeft de orkaan een windkracht van 200 km per uur en aan de rand van 50 km per uur. De orkaan gaat gepaard met hevige regenbuien, die te land wel eens watersnood zouden kunnen veroorzaken.

33 doden?

LIJNVLIEGTUIG NEERGESTORT

Een Amerikaans lijnvliegtuig, dat uit Houston in Texas, naar New York was vertrokken, is maandagavond in de omgeving van Waco, in dezelfde staat, neergestort. Men vreest, dat de 33 inzittenden om het leven zijn gekomen.

Het toestel was eigendom van de „Braniff International Airways", gevestigd te Dallas, in Texas. Deze maatschappij onderhoudt luchtverbindingen met de oostelijke Amerikaanse staten en Zuid-Amerika.

LANGS DE WEG

Met muziek is het gemakkelijk door het leven te gaan. Hoe schoon is derhalve het leven op ons eiland. Blijf eens langs de weg staan waar nog al wat verkeer voorbij komt en je zult genieten, al dan niet tussen aansluitingstekens, van ranchera's en cha-cha-cha's, maar ook van denderende marsmuziek wanneer de sportberichten of het nieuws op komst zijn, men krijgt er tussen door nog gratis nuttige wenken voor het poetsen van de tanden en het verzorgen van zijn teimbre. Kost allemaal niets. Gaat men op de juiste tijd wandelen dan behoeft men niet eens stil te staan maar al wandelend kan men genieten van zijn lievelingsmuziek want huis na huis heeft dan hetzelfde verzoekprogramma aan staan.

Zo liepen wij dezer dagen te kuieren door de heerlijke steegjes van Otrabanda -achter de Santa Ana. Heerlijk zijn die steegjes! Ze moeten meer gewaardeerd worden, vinden wij. Ze hebben hun eigen sfeer en geur, moeilijk te definieren, maar ze zijn er. Aangezien wij er vast van overtuigd waren dat de Milwaukee Braves in de World Series zouden uitkomen - U houdt dat toch zeker ook wel bij? - waren wij vergeten bij de radio te gaan zitten om naar de eerste wedstrijd van de play-off te luisteren. Uit onze overpeinzingen langs de weg werden wij ineens opgeschrikt door een langgerekt: „It is going going, gone!" voor ons een teken dat er een homerun gescoord was door wie wisten wij niet, maar dat deed er niet toe.

Een paar huizen verder mochten wij als ongenode luisteraar weer getuige zijn van een belangrijk ogenblik. Toch zette ons dat aan het denken, want wie loopt er tenslotte op de eilanden rond zonder zijn hart verpand te hebben aan de Yankees, De Braves of De Dodgers? Wij kennen iemand die tijdens de baseball-competitie continu aan de radio zit tot diep in de nacht of de vroege morgen. Anderen laten er hun boterham voor staan. Dit bewijst toch wel dat er een geweldige belangstelling voor de base-ball bestaat, zoals trouwens ook voor Koning Voetbal.

Voor de aardigheid moet men intussen eens naar het stadion gaan wanneer er b.v. gebaseballd wordt. Men kan een kanon op de tribunes afschieten zonder iemand te deren. Malle tegenstelling vinden wij. Men kan enerzijds moeilijk beweren dat er geen belangstelling voor base-ball bestaat, maar anderzijds lijkt het even dwaas te zeggen dat al de aandacht aan de buitenlandse sport besteed ten nadele komt van de Curacaose sport. Laatst zei iemand dat tegen ons (maar het is o.i. juist andersom): Hoe meer belangstelling voor de sport in het buitenland, des te meer komt dat de eigen sport hier ten goede. U moet eens zien hoeveel Mickey Mantles er op onze eilanden rondlopen om niet te spreken van de Hank Aarons, de Pelle's en de Lenstra's. U moet ze bezig zien op de weinige onbebouwde terreinen in en buiten de stad. En inderdaad daar zijn ze bezig. Toen we onlangs voorbij Marchena kwamen stonden wel driemaal zoveel toeschouwers te kijken naar een puur amateuristische base-ballwedstrijd. Zelfs in de nauwe steegjes van Otrabanda moet men soms uitkijken dat men geen geimproviseerde baseball tegen het hoofd krijgt. De belangstelling is er dus wel en vooral bij de jeugd. Waar ligt de fout dan vraagt men zich af.

Intussen zitten we op het ogenblik midden in de NABLO-week. Misschien is het wel dienstig naar dat gebrek aan belangstelling eens een onderzoek in te stellen. Daarbij moet men niet zo gauw beginnen met naar de Overheid te wijzen. Zit de fout niet in eigen boezem? Ondertussen hebt U de wel vernomen wie er uitkomt in de World-series.

—x—

De Amerikaanse luchtmacht heeft bekendgemaakt dat zij de constructie van de F-108 een onderscheppingstoestel met een grote actieradius die driemaal zo snel als het geluid zou moeten vliegen, heeft gestaakt. Het contract met de „North American Aviation", die het toestel in serie zou gaan vervaardigen, is geannuleerd. De luchtmacht beschikt nog over de onderscheppingstoestellen F-106 en F-101B.

—(-•-)—

De Franse politie speurt thans naar een 29-jarige man die uit de gevangenis van Loos, bij Rijssel, is ontsnapt door een ondergrondse gang. De voortvluchtige, Paul Yadjissi, is een jaar bezig geweest met het graven van deze tunnel naar zijn vrijheid.

Yadjissi is indertijd veroordeeld tot twintig jaar gevangenisstraf wegens diefstal in het verwonden van een politie-agent.

HEDEN is in de genade Gods OVERLEDEN onze innig geliefde vader

de heer Gerrit Postma

in leven gepensioneerd adjudant bij het Corps militaire Politie troepen alhier.

Uit aller naam
A. POSTMA

Curaçao, 30 sept. 1959

voor vandaag en morgen

Bioscopen

WOENSDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Shotgun" in het engels met spaanse tekst.

Roxy, 8.30 uur:
„The magic bow" in het engels met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„Man on the prowl" in het engels met spaanse tekst.

Caribe 8.00 uur.
„Dodende liefde" (Heren).

Royal 8.00 uur:
„Souvenir d'Italie".

DONDERDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Ambush at cimaron pass" in het engels met spaanse tekst.

Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Carcaison blanche" (Cargamente de blancas) in het frans met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„High cost of loving" in het engels met spaanse tekst.

Caribe 8.00 uur:
„Bed of grass".

Royal, 8.00 uur:
„Top of the world".

Allerlei

WOENSDAG

20.00 uur: Zwemmenwedstrijden: Demonstratie schoonspringen, badpakken show. In het Rifstadion.

DONDERDAG

Basketball:
19.00 u. J. Aquino vs J-Curacao (J.P.F.-Sportpark).
20.00 u. J. Dragons vs Athene (J.P.F.-Sportpark).

Rifstadion:
18.30 uur: Softball.
20.00 uur: Baseball.

Vearsenbaai:
21.00 uur: Bijeenkomst van personeel en oudpersoneelleden van het politiecorps: De heer Isa zal het woord voeren.

Tien-jarig-bestaan Ant. Pol. Corps:
Inspectie en defile van politie en alle brandweer-materiaal, daarna mars door de stad: Begin Mundo-Nobo.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curaçao
Telegram Afdeling
Kantoor open 07.00-23.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 23.30-07.00 " 3353
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
G. de Haas, Generaalsweg 23, Voormalig Amerikanenkamp tel. 0-43159
B.g.g. " 2400

MATERIALEN DIENST
A. de Jong. " 4234

Rederij Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354

In memoriam

Pastoor BARTEL

Wij zien hem nog steeds zenuwachtig, gejaagd als altijd, afscheid nemen op Hato. En zoals gewoonlijk had hij natuurlijk op het laatste moment wat vergeten.

Juist in deze drukte was hij zo sympathiek en zichzelf. Want hij was een man van perfectie, hield niet van half werk. Hij was door en door eerlijk. De vele jaren, die vele anderen en ondergetekende hem als pastoor van Groot-Kwartier hebben gehad, zijn wij steeds meer naar elkaar toegegroeid. Er was geen huis, dat hij niet bezocht had en er was geen parochiaan, die hem niet kende.

Hij werkte hard. Hij heeft zich in feite ziek en dood gewerkt. Hij was nooit klaar. Zijn kerk was tot in de puntjes verzorgd. Zijn H. Diensten waren als door een beroepsregisseur georganiseerd. Het is typerend voor zijn loyaal karakter, dat zelfs — misschien ook vooral omdat — hij intuïtief aanvoelde en bij geruchte wist, dat hij niet meer naar Groot-Kwartier zou terugkeren, dat hij tot op de laatste morgen zijn kerk liet opschilderen, schoon maken en in orde maken.

Pastoor Bartel had de hele parochie op zijn hand. Ook en mede wanneer hij teleurstellingen, die zelfs een goede pastoor niet bespaard blijven, te verwerken had.

De sympathie voor zijn persoon bleek duidelijk toen in een dag of drie voor zijn vertrek vele vrienden spontaan een groot bedrag verzamelden en hem overreikten onder zijn met groot protest gegeven belofte dat hij deze keer de gelden niet voor de kerk, noch voor zijn armen zou gebruiken, maar eens voor zich zelf, in een prettige vakantie.

Veel heeft hij van zijn verlof niet genoten. Op reis al werd hij ziek. Ik geloof echter, dat de grootste klap voor hem was het besef, dat hij niet meer naar de Antillen kon terugkeren. Want hij hield van de Antillen. Hij was in de meer dan dertig jaren met de Antillen opgegroeid en één geworden. Hij voelde zich een der onzen. Hij was een eerlijk en een harde werker.

Groot-Kwartier, zijn vele vrienden zullen hem intens missen.

Onze hartgrondige wens is, dat hij spoedig is opgenomen in die ene grote parochie, waarvan wij allen vroeger of later blijvend deel van hopen uit te maken.

Zijn ziel ruste in vrede!

MR I. C. DEBROT

●

Pastoor Bartel werd geboren op 1 juli 1895. Er zijn drie broers uit de familie Bartel Dominicaan geworden. Hij werd in 1921 priester gewijd en ging met twee andere klasgenoten, de paters Lebuinus Tolenaar en Radboud Jansen in november van datzelfde jaar naar Curaçao.

In de eerste jaren van zijn missionarisleven was hij kapelaan in verschillende parochies te Curaçao en Bonaire en kreeg in juli 1926 zijn eerste pastoraat op Rincón te Bonaire. Daar volgde hij pastoor Van Everdingen op, die aldaar op zeer jonge leeftijd gestorven was. Dat hij toen al niet direkt zijn voorganger in de dood gevolgd is, heeft hij zeker aan de bijzondere bescherming van zijn engelbewaarder te danken gehad. De eerste zaterdagnacht werd door de dienstmaagd, die aan aanvallen van delirium tremens leed, met een bijl op de deur van zijn slaapkamer gebonsd met de niet al te prettige uitroep: „E homber ai! Mi mester maté!"; in het Nederlands vertaald: „Deze vent moet ik dood slaan!"

Pastoor Bartel bleef tot 1931 op Rincón, waarna hij zijn eerste vakantie kreeg, die in die tijd nog één jaar duurde.

In 1932 kwam hij terug met de nieuwe bisschop, Mgr Verriet, die toen zijn entree joyeuse deed op Curaçao. Hij volgde pastooor Reisch op te Pietermaai, die wegens gezondheid voor goed naar Nederland vertrok. Tweemaal is pastoor Bartel herder over de parochie van Groot-Kwartier geweest, nl. in de jaren 1933 — 1936 en vanaf 1950 tot zijn vakantie naar Nederland in 1958. Hij heeft het oude noodkerkje — nu een soort clublokaal en school — nog in zijn volle glorie meegemaakt.

In juni 1936 werd de pastoor van Oranjestad op Aruba, pater Zeppenfeldt, tot Vicarius van de paters Dominicanen benoemd en werd pastoor Bartel zijn opvolger aldaar. Ondergetekende herinnert zich die gebeurtenis nog als de dag van gisteren. Op de Isla was sinds vrijdags tevoren een geweldige brand uitgebroken, die al drie dagen woedde. Op maandagavond ging ondergetekende eens kijken op Groot-Kwartier en trof daar pastoor Bartel, die zenuwachtig in de koraal van de pastorie op en neer liep. Hij was zo juist opgebeld, dat de oude en nieuwe Vicarius hem kwamen opzoeken voor een mededeling en zoals hij aanvoelde, geschiedde het: Hij werd benoemd tot pastoor van Oranjestad Aruba, waar hij twaalf vruchtbare jaren van zijn priesterleven heeft doorgebracht. Door zijn toedoen veranderde de pastorie en de kerk van de Playa van aanschijn. Pastoor Bartel deed er lang over voordat hij met zijn plannen klaar was; hij weifelde heel lang, maar wat hij tot stand bracht, was altijd prima werk

Hoe bemind hij was, bleek wel uit de geweldige sympathie van de parochianen bij zijn 25-jarig Priesterfeest in 1946 en bij zijn afscheid van Aruba in 1950, om wederom pastoor op Groot-Kwartier te Curaçao te worden. Het was alsof hij in februari 1958, toen hij voor het laatst op vakantie ging, reeds aanvoelde dat hij Curaçao niet meer zou terug zien. Daags voor zijn vertrek maakte ik een grapje en zei hem, dat zijn vakantieverlof was ingetrokken! Zijn antwoord was: „O, man, ik wou dat het waar was! Ik zie zo tegen deze vakantie op!"

Nog altijd vol goede hoop ging hij verleden maand naar het Schwarzwald in Duitsland voor zijn herstel. O. L. Heer heeft anders beschikt. Deze week bereikte ons het telegram van zijn plotseling dood. We twijfelen er niet aan of zijn vele oud-parochianen op Groot-Kwartier en Aruba zullen hem gedenken in hun gebeden en H. Misoffers.

As. maandag 5 oktober om acht uur des avonds zal er een Pontificale H. Mis worden opgedragen voor zijn zielerust en we bidden, dat God aan Zijn trouwe dienaar nu de eeuwige vakantie moge geven in het glorielicht van de hemel.

Zijn klasgenoot,
P. FR. B. A. SCHIPPER O.P.

Kris-kras door begroting 1960

Duur bestuursapparaat

Uit de begroting 1960 blijkt, dat de kosten van de regeringsvoorlichtingsdienst ruim verdubbeld zijn in nauwelijks drie jaar: 1957: fl. 57.307, 1960: fl. 120.000. Drie jaar geleden waren er aan deze diens verbonden: een „hoofd" zonder meer, een adjunct commies en drie lagere beambten.

Nu ziet het personeelsbeeld er aldus uit: een hoofd-referendaris A, een commies, een adjunct commies en nog vijf beambten.

De raad van advies kost fl. 20.814, de gevolmachtigd minister c.s. in Nederland met kantoor en (voortdurende reorganisatieplannen) noteert als uitgavepost fl. 72.804, terwijl de Staten een kleine drie ton voor hun rekening nemen. Als men er dan nog aan denkt, dat er een eigen Antilliaanse Rekenkamer moet komen liefst per 1 januari 1960, waarvan de meer-kosten nu nog maar per P.M.-post op de begroting zijn gebracht en dat de uitgaven t.b.v. de algemene secretarie een stijging veronen die bepaald meer is dan alleen maar het gevolg van een normaal accres, dan moet het ons toch van het hart, dat een bescheiden klinkend zinnetje als: „De uitgaven t. b. v. de raad van ministers, de raad van advies en de vertegenwoordiging van de Nederlandse Antillen bewegen zich op ongeveer hetzelfde niveau als in het dienstjaar 1959" — niet helemaal op de werkelijkheid slaat.

Moderne methode van prijsbeheersing

Er is sinds 1957 een stijging van 20 pct. vast te stellen voor de genoemde begrotingsposten, terwijl de uitgaven voor de algemene secretarie, regeringsvoorlichtingsdienst en de Staten over diezelfde jaren een stijging van bijna ƒ 300.000.— te zien geven.

Als de personeelskosten ten laste van de Landsbegroting bijna het derde gedeelte van de totale begroting opeisen en men constateert daarbij een stijging, die beslist meer is dan alleen maar het gevolg van een normaal accres, dan is er wel degelijk plaats voor een waarschuwing, dat we op deze wijze snel toe zijn aan een onverantwoordelijke bureaucratie, die iets weg heeft van een waterhoofd.

Zevende minister

De uitgaven voor de raad van ministers bewegen zich op hetzelfde niveau als in het dienstjaar 1959. Maar er is toch een minister bijgekomen? Hoe kan men de eerste bewering dan waar maken, vraagt de begrotingslezer zich verbaasd af. Wel dit raadsel is gauw opgelost: er is voor zeven ministers met toelage voor de minister-president uitgetrokken ƒ 222.300. Maar die zeven ministers paraisseerden ook al op de begroting 1959, ingediend op 25 juli 1959, en ze bleven hardnekkig staan op de gewijzigde begroting van 12 februari 1959.

Toch moet men dit niet al te somber bekijken. Er zal straks alvast een kleine bron zijn, om de één miljoen, waarvoor nu de dekkingsmiddelen nog gezocht moeten worden, te fourneren, zij het dan dat we daarmee nog lang niet aan dat miljoen toe zijn. Die zevende minister kwam immers pas enkele maanden geleden de culturele stoel bezetten. En het kost toch geen geld om als minister maandenlang op de begroting te staan terwijl men nog niet op de ministersstoel zit?

Maar waarom eigenlijk stond er al zo lang een zevende minister op de begroting terwijl er maar zes waren? Dat dit het geval was met de begroting 1959 kan men nog aanvaarden: er was door het aftreden van minister van Romondt een zetel vacant. Maar ná de kabinetsformatie dan, toen er een kabinet van vijf met een bij voorbaat open zetel voor de dag was gekomen? Of stond het toen al in de sterren beschreven, dat die zevende minister er zou komen, ook al waren de Eilandsraadverkiezingen nog niet gehouden? Vragen die wel nooit beantwoord zullen worden zo, dat de gewone man er ook iets van begrijpt. In ieder geval kan er straks een half jaar ministerssalaris terugvloeien in 's Lands schatkist al staat dat niet vermeld in de Begroting 1960.

Prijsbeheersing

De uitgaven voor de afdeling statistiek van het departement van sociale en economische zaken zijn beduidend hoger dan vorig jaar. De vergelijkende cijfers zien er als volgt uit:

	1959	1960
Personele onkosten	ƒ 132.023	189.052
Materiële onkosten	50.190	68.040
Totaal	182.213	257.092

Er zullen door deze afdeling meer werkzaamheden met behulp van haar I.B.M. machines verricht worden o.a. voor de administratie van financiën en de inspectie van de belastingen terwijl ook de administratie op de uitgaven in het kader van de ziekteregeling 1936 de meer technische hulp nodig blijkt te hebben. Intussen is bij de Staten reeds een wijziging van deze wetgeving ingediend met stukken, waaruit een onverantwoorde stijging van de kosten moet blijken.

Overigens zijn dit kostenstijgingen die (behalve die voor de ziekteregeling 1936) voor rekening komen van andere afdelingen en dus hier als ontvangsten geboekt kunnen worden. We zien dan ook een vermeerdering van ontvangsten met ongeveer ƒ 50.000.

Er is echter nog een andere post die de uitgaven voor de afdeling Statistiek doet stijgen en die zeker alle aandacht verdient. De regering kondigt nl. het voornemen aan om om een drietal deskundige krachten uit Nederland aan te trekken voor een tijdvak van drie jaar. Hierover wordt in de begroting de volgende toelichting gegeven: „Voor het samenstellen van nationale rekeningen en sociale statistieken, alsmede voor het ontwerpen van een moderne methode van prijsbeheersing, zal in de loop van 1959 een drietal krachten uit Nederland worden uitgezonden voor een tijdvak van drie jaren. In de formatie zijn hiervoor 3 arbeidscontractanten geraamd met een inkomen als commies."

De vermelding van het ontwerpen van een moderne methode van prijsbeheersing verdient de volle aandacht. Het is wel vreemd, dat dit onderwerp zo maar ineens opduikt bij een korte specificatie in de uitgewerkte staat van de begroting. In de algemene beschouwingen vinden we er niets meer over besproken. Gaat de regering zich inderdaad bezig houden met een actief economisch beleid inzake prijzen (en lonen)? Het wordt dan toch wel tijd, dat vermoedens of anderszins hierover op een duidelijkere wijze en op een meer aangepaste plaats worden uitgesproken tegenover de Volksvertegenwoordiging. Er is beslist iets anders nodig dan een toevallige correspondentie tussen de chef van het departement en de Kamer van Koophandel (terwijl de minister zelf het nog eens dunnetjes over deed) en een tweeregelige toelichting in het begrotingsontwerp.

Administratie van financien

De paragraaf van de afdeling financiën is, hoe zonderling het ook mag klinken voor een begroting, dit keer wel uitermate onbelangrijk. Men blijft nog maar wachten op een reorganisatie van de Curaçaose Bank en voorts wordt vermeld, dat voor verschillende onderafdelingen als het deviezenkantoor, ontvangerskantoor, de afdelingen hypotheken, het kadaster en scheepsbewijzen geen nadere bespreking nodig is. En daar moeten we het dan maar mee doen.

Deze paragraaf is natuurlijk wel belangrijk inzover men hier, uit de cijfers althans, de verlaagde ramingen kan aantreffen van de diverse belastingopbrengsten in 1960. Maar daar wordt verder niet veel van gezegd.

Er is echter nog een onderwerp, dat hier voorkomt en dat toch wel even naar voren gehaald dient te worden: de incorporatie van de duurtetoeslag 1942. Die incorporatie heeft een langzamerhand eerbiedwaardige geschiedenis.

In de begroting 1959 — om nu niet naar het allerprilste begin terug te gaan — schreef de regering, dat het met die incorporatie van de duurtetoeslag 1942 goed ging. Er waren althans belangrijke vorderingen gemaakt. Wel voegde men eraan toe, dat deze incorporatie, op zich zelf een eenvoudige taak, verscheidene consequenties heeft en dus gemakkelijk complicaties kan veroorzaken. In verband hiermee werd overigens een overeenstemming met de Eilandgebieden verwacht. De regering becijferde toen een bedrag van ongeveer 16 miljoen, hetgeen betekende dat het land gedurende 15 jaren telkens zes ton per jaar op de begroting zou moeten plaatsen. En daarmee begon de regering dan maar ineens in 1959.

De gewekte optimistische verwachtingen kregen echter wel een zware slag, toen de regering al in de memorie van antwoord kwam vertellen, dat het met die incorporatie niet zo goed ging. Wat er al niet in enkele maanden kan veranderen! Volgens de mededelingen scheen het Eilandgebied Curaçao bezwaren te opperen tegen de financiëring van deze maatregel. Het overleg zou echter op korte termijn worden heropend. Niettemin werden de kredieten in verband met de beloofde incorporatie voorlopig maar naar het rijk van de P.M.-posten verwezen.

De begroting 1960 maakt met geen woord melding van wat er nu precies van dat te heropenen overleg met het Eilandgebied Curacao is terecht gekomen. Men zou zeggen dat Land en Eiland elkaar gevonden hebben, want er komen weer echte posten voor op de jongste begroting, die credieten reserveren tot doorvoering van de incorporatie van de duurtetoeslag 1942. Maar daar moeten we het dan ook maar mee doen. Het ware te wensen, dat er geen memories van antwoord bestonden. Dan zouden we immers niet gebukt behoeven te gaan onder de onzekerheid of die credieten straks toch weer niet zullen worden teruggenomen.

Hoofdstad Paraguay

Staat van beleg verlengd

De staat van beleg, die 30 mei in de hoofdstad van Paraguay is afgekondigd na de ongeregeldheden, die door studenten werden veroorzaakt uit protest tegen de tariefverhoging der openbare vervoermiddelen, is vandaag met 30 dagen verlengd, zo weet het onafhankelijk ochtendblad „La Tribuna" te melden. Volgens het blad zou de regering van president Stroessner van mening zijn, dat de oorzaken, die tot de afkondiging van de staat van beleg hebben geleid, nog aanwezig zijn.

De politie van Paraguay heeft officieel meegedeeld, dat een gewapende bende in de nacht van maandag op dinsdag getracht heeft zich meester te maken van de ambassade van Uruguay in Asunción. De politie wist het plan van de overvallers te verijdelen en arresteerde de personen, die voor de overval verantwoordelijkheid worden gesteld. De politie maakte ook een radiozender buit, alsmede een hoeveelheid wapens en pamfletten. In de bekendmaking van de politie wordt gezegd, dat de overvallers van plan waren zich voor te geven als regeringsgezinde elementen teneinde een diplomatiek incident met Uruguay uit te lokken. De Paraguese luitenant-kolonel B. D. Esteban Lopes Martinez werd in de omgeving van de ambassade van Uruguay gearresteerd.

De Censuurkwestie in Nieuw-Guinea. De eerste, die in de censuurkwestie gehoord werd, was het hoofd van de PTT, de heer Ir. A. Verwoerdt. Achter de groene tafel v.l.n.r. de Heer van Veen, Jhr. Mr. Witsen Elias, Prof. Dr. L. W. G. Scholten, Mr. P. J. Hustinx en Dr. N. L. Smit (Secr. van de Commissie.)

Radio en Televisie

....klassieke muziek....

CUROM

(316,8 meter)

WOENSDAG

15.15- Een kwartier met Los Chavales de España;
16.30- Hora infantil bao di direccion di Sra. Laura Hart;
18.00- Noticia na papiamento y variedad musical;
19.15- Palacios-programma;
19.45- De lichte toets met Zuidamerikaanse orkesten;
20.15- La Bonanza-half uur;
21.30- The Philips Music Box;
22.55- Het belangrijkste nieuws van de dag.

DONDERDAG

7.00- Nieuwsberichten;
10.00- Van Wijpen's premieprogramma;
10.30- Klassieke muziek: de zevende symphonie van Beethoven door het Weens Philharmonisch orkest;
11.30- Een programma van Henderson;
12.03- Lunchmuziek met het orkest van Fafa Lemos;
13.00- Zoeklicht op Nederland (herhaling van het programma van zondagavond);
14.00- Uitvoering van het „Keizerkwartet van Joseph Haydn";
14.30- Reis op 45 toeren;
15.15- Een kwartier met Jaqueline François;
15.30- Op de thee bij C.T.C.;
16.30- Jukebox Arubiao;
18.00- Noticia na papiamento y variedad musical;
18.15- Het programma van de Curaçaose jeugdomroep;
19.00- Nieuwsberichten;
19.45- De lichte toets met Europese orkesten;
20.45- Het orkest van de week;
21.00- Fiesta Antillana, onder algemene leiding van Rudi Hollander;
22.00- Bandopname van de N.R.U.

AVROS

(328 meter)

17.45- RVDS-uitzending (Middenweekcommentaar);
18.15- Militair allerlei;
19.00- Njoensoe na ini Sranan tongo;
19.45- Gesproken brief uit New-York (door Max Tak);
20.00- Woensdag-avondconcert;
21.45- Familieberichten en mededelingen;
21.50- Nieuwsberichten.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

WOENSDAG

18.02- Nieuws;
18.11- Commentaar op het nieuws;
18.13- Beursnieuws;
18.15- Nederlandse klanken;
18.45- De groeten voor Suriname (met Sieg Lochem en Tom Pape);
19.10- Herinneringen aan de amusementswereld van vroeger, door Alex de Haas;
19.40- Psalmen van het Joodse volk, programma t.g.v. de komende Joodse hoogtijddagen;
20.00- Van calypso tot cha-cha-cha;
20.30- Nieuws;
20.39- Commentaar op het nieuws;
20.45- Ter overdenking, door ds. G. R. Visser;
21.00- Spaans programma.

DONDERDAG

18.15- Inleiding tot het concertgebouw orkest, door dr. Jos Wouters;
18.20- Het concertgebouworkest o.l.v. Rafael Kubelik (Symfonie fantastique);
19.20- Sticusa-nieuws door Ed Hoornik;
19.30- Klokslag van het paleis op de Dam. Nederlands nieuwsjournaal door Gerard de Haan;
19.40- Stuyvesant College, een vrolijke en leerzame radio-universiteit, naar idee van J. vd. Walle;
20.00- Nieuws uit de kerken, samengesteld door ds. W. J. de Hoest;
20.25- Beursnieuws;
20.30- Nieuws;
20.39- Commentaar op het nieuws;
20.45- Ter overdenking, door pater L. Verhagen;
21.00- Spaans programma.

RADIO CARACAS

Maandag tot en met vrijdag

NIEUWS

12.30 [illegible], 15.55, 16.55 18.35, 18.55, 20.30, 22.00 en 23.00 uur.

ONTWIKKELING EN OPVOEDING

7.15- en 8.15 uur.

HOORSPELEN

8.30, 9.11, 9.29, 9.47, 10.10, 10.26, 0.45, 13.30, 13.45, 18.15, 19.00 en 9.15 uur.

BASEBALL

Dinsdag en vrijdags telkens om 21.30 uur.

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

16.00- Estudio de Hector Monteverde;
16.30- Films;
18.00- El show de Renny;
19.15- Novela;
19.30- No diga si, no diga no;
20.00- El observador Creole;
20.15- Novela;
20.30- Dragnet;
21.00- Novela;
21.15- Novela;
21.30- El torneo del saber.
22.00- Cortos cinematograficos;
22.30- Cineprograma.

DONDERDAG

7.30- Lo de hoy;
9.30- Films;
10.00- Tio vacaciones;
10.30- Cosas de mujeres;
11.15- La perfecta ama de casa;
12.00- El show de las doce;
13.15- Novela;
13.30- El imparcial television;
14.00- Films;
15.00- Por el ojo de la cerradura;

...voor moeder de vrouw...

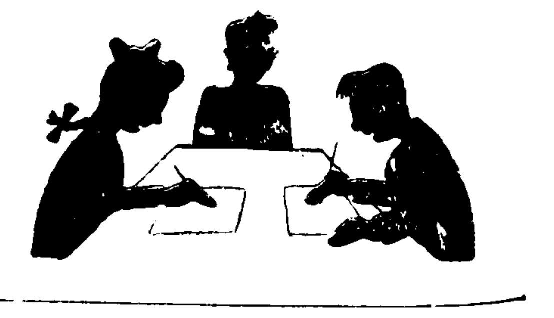
—x—

Te Praag is een proces begonnen tegen 41 personen, voor het grootste gedeelte dokters, die ervan beschuldigd worden valse attesten aan patiënten te hebben verstrekt die hierdoor in staat waren pensioenen te verkrijgen of in rusthuizen te worden opgenomen.

De dokters hadden hiervoor geschenken van de bevoordeelden aangenomen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Het hele dorp liep achter ons aan naar het gemeentehuis, want daar was 't dievenhok.

„Deze" — hij wees naar mij — „zal ik eerst ondervragen. Neem die andere zolang mee. Die komt straks aan de beurt."

In deze omstandigheden meende ik Mathieu een tip te moeten geven voor wat hij antwoorden moest. Daarom zei ik:

„Mijnheer de kantonrechter, hij zal u, net als ik, de waarheid vertellen, de volle waarheid."

„'t Is goed, 't is goed," zei de man weer, alsof hij bang was, dat ik nog meer zou zeggen.

Mathieu ging weg, maar keek me even recht in mijn ogen tot teken, dat hij me begrepen had. De kantonrechter keek me strak aan en zei:

„Je wordt ervan beschuldigd een koe gestolen te hebben."

Ik antwoordde, dat wij die koe gekocht hadden op de markt te Ussel en dat wij daarbij geholpen waren door de veearts.

„Dat wordt onderzocht."

„Dat hoop ik, want door dat onderzoek zal onze onschuld bewezen worden."

„En met welk doel, heb je die koe gekocht?"

„Om ze naar Chavanon te brengen en ze cadeau te geven aan mijn pleegmoeder, als een bewijs van mijn dankbaarheid voor haar goede zorgen en als aandenken van mijn genegenheid voor haar."

„Hoe is de naam van die vrouw?"

„Moeder Barberin."

„Is dat de vrouw van die metselaar die enkele jaren geleden een ongeluk gehad heeft in Parijs?"

„Ja, mijnheer de kantonrechter."

„Dat zal ook onderzocht worden."

Hier zei ik niets op; wat ik wél gedaan had, toen hij over de veearts sprak. De rechter zag, dat ik niet op mijn gemak was over dat laatste onderzoek. Hij stelde me daarop zo veel vragen, dat ik tenslotte moest vertellen, hoe door het ondervragen van moeder Barberin ons plan bekend zou worden. Dan zou het geen verrassing meer voor haar zijn.

Bij mijn angst daarvoor gevoelde ik ook een grote vreugde; want de rechter kende moeder Barberin en wilde haar ondervragen; dus zij leefde nog!!!

Daar kwam nog een andere reden bij om verheugd te zijn. Tijdens zijn ondervraging vertelde de rechter, dat de metselaar Barberin een poosje geleden naar Parijs teruggekeerd was. Hierover was ik zo blij, dat ik voldoende woorden kon vinden om de rechter over te halen om alleen bij de veearts naar ons te informeren.

„En waar heb je het geld vandaan gehaald om de koe te kunnen kopen?"

Dat was nu de vraag, die Mathieu voorzien had en waarover hij zich zo ongerust gemaakt had.

„Dat hebben wij verdiend."

„Waar? En waarmee?"

Ik legde hem uit, dat wij dat geld, stuiver voor stuiver, hadden gespaard op onze tocht van Parijs naar Varses en van Varses naar Montdoré.

„Wat gingen jullie in Varses doen?"

Op deze vraag volgde van mijn kant een heel verhaal. Toen de kantonrechter hoorde, dat ik opgesloten gezeten had in de mijn van Truyère, onderbrak hij me en vroeg vriendelijk:

„Wie van jullie tweeën is Remi?"

„Dat ben ik, mijnheer de kantonrechter."

„Hoe kun je dat bewijzen? De veldwachter zei, dat je geen papieren hebt."

„Nee, mijnheer de kantonrechter, papieren heb ik niet."

„Vertel me dan eens, hoe het met die ramp gegaan is. Ik heb erover in de krant gelezen. Als je Remi niet bent, zal je me niets wijs kunnen maken. Ik luister; dus niets uit je duim zuigen!"

De vriendelijke toon van de rechter had me veel moed gegeven. Ik zag wel, dat hij ons niet vijandig gezind was. Toen mijn verhaal uit was, keek hij me erg goedig aan en ging zonder nog iets te zeggen de cel uit.

Nu zou hij zeker Mathieu gaan ondervragen om te kijken, of onze twee verhalen overeenstemden. Een hele tijd kreeg ik gelegenheid om over mijn onderhoud met de kantonrechter na te denken, maar tenslotte kwam hij met Mathieu binnen.

„Ik zal te Ussel jullie zaak laten onderzoeken," zei hij, „en als, naar ik hoop, de gewonnen inlichtingen jullie verhaal bevestigen, dan komen jullie morgen vrij."

„En onze koe?" vroeg Mathieu.

„Die krijgen jullie terug."

„Dat bedoel ik niet; maar wie zorgt voor haar voer en voor het melken?"

„Heb daar maar geen zorg over, ondeugd!"

Nu was Mathieu ook gerust.

„Als de koe gemolken wordt," zei hij lachend, „zouden wij dan de melk mogen hebben? Dat zou vanavond heerlijk zijn bij het eten."

Zo gauw de rechter weg was, deelde ik Mathieu de twee grote nieuwtjes mee, waardoor ik bijna kon vergeten dat we gevangenzaten: moeder Barberin nog in leven en Barberin naar Parijs.

„De koe van de sprookjesprins zal dan toch haar triomftocht in Chavanon houden!" zei Mathieu.

Van blijdschap begon hij te zingen en te dansen. Ik pakte zijn handen vast en danste met hem mee en Cappi, die tot dan toe droevig in een hoek gezeten had, kwam, op zijn achterpoten staande, tussen ons in huppelen. Toen waren we zo luidruchtig aan het rondspringen, dat de cipier, uit angst voor zijn uien, kwam kijken, of we aan het muiten geslagen waren.

Hij beval ons om stil te zijn, maar hij ging niet meer zo brutaal te keer, als bij zijn binnenkomst met de rechter.

Daaruit maakten wij op, dat we er goed voor stonden; en kort daarna kregen we daar nóg een bewijs van. De cipier bracht ons een grote kom vol melk, de melk van onze koe; maar dat was nog niet alles. Er was een groot wittebrood bij en een stuk kalfsvlees, dat, zei de cipier, door de kantonrechter voor ons bezorgd was.

Nog nooit waren gevangenen zo goed behandeld! Onder het eten van dat heerlijke kalfsvlees en het genot van de melk kreeg ik een milder idee over gevangenissen. Die waren beslist veel beter dan ik me had voorgesteld. En zo dacht Mathieu er ook over.

„Lekker eten en een goed bed; en het kost ons niets," zei hij lachend. „Pollen wij even!"

Ik wilde hem nu eens bang maken met dezelfde woorden, waarmee hij mij aan het schrikken gemaakt had:

„En als de veearts, die voor ons getuigen moet, nu eens plotseling doodgegaan was. Wie zou dan voor ons moeten getuigen?"

„Zulke treurige gedachten heeft men alleen, als men zich ongelukkig gevoelt," zei hij zonder boos te worden, „en daar is het nu de tijd niet voor."

Onze nachtrust op de brits was lang niet slecht; we hadden het weleens beroerder getroffen.

„Ik heb over de intocht van onze koe gedroomd," zei Mathieu.

„Ik ook."

Precies om acht uur ging onze deur open en zagen wij de kantonrechter binnenkomen, gevolgd door onze vriend de veearts, die zelf getuige wou zijn van onze invrijheidstelling. Wat de kantonrechter betreft, diens bezorgdheid voor twee onschuldige gevangenen bleef niet beperkt tot het diner, dat hij ons de vorige avond aangeboden had. Hij gaf me een mooi, gezegeld papier en zei vriendelijk:

„'t Was gekkenwerk van jullie om ze met die koe de grote weg op te gaan. Hier heb je een vrijgeleide, getekend door de burgemeester, waarin vermeld staat, dat de koe jullie eigendom is. Daarmee ben je gewaarborgd tegen verdere moeilijkheden. Goede reis, jongens!"

De kantonrechter keek me strak aan en zei: „Je wordt ervan beschuldigd een koe gestolen te hebben."

Hij gaf ons stevig de hand en de veearts omhelsde ons.

Als twee ongeluksvogels waren we het dorp ingekomen; als overwinnaars trokken we eruit, met onze koe aan het touw, met opgeheven hoofd en uitdagend kijkend naar de mensen, die we tegenkwamen.

„Eén ding vind ik jammer," zei Mathieu, „en dat is, dat we de agent niet tegenkomen, die ons gearresteerd heeft."

„Natuurlijk had die politieman ongelijk; maar wij, wij hadden ook ongelijk met te denken, dat arme duvels niets goeds te verwachten hebben."

„Ja, maar wij waren nog geen echte arme duvels en daarom hebben we iets goeds gekregen. Als je vijf francs op zak hebt, dan ben je nog geen arme drommel."

„Gelukkig heb je vandaag gezien, dat er ook nog mensen bestaan, die goed zijn voor lui, die in nood zitten."

We hadden een veel te mooie les gehad om het touw van de koe nog eens los te durven laten; ze was wel zachtaardig, onze koe, maar veel te schrikachtig.

Al gauw kwamen we in het dorp, waar ik destijds met Vitalis de eerste nacht had doorgebracht. Daarachter lag een grote hei, die we over moesten steken om de helling te bereiken, waarlangs men afdaalt naar Chavanon.

Toen we in de dorpsstraat het huis passeerden, waaruit Zerbino een korst gestolen had, kreeg ik plotseling een ingeving, die ik meteen aan Mathieu meedeelde.

„Je weet, dat ik je pannekoeken beloofd heb bij moeder Barberin; maar daar is meel voor nodig en boter en eieren."

„Dat zal wel heel lekker zijn."

„Nou, of dat lekker is; dat zul je zien. Zo'n ding rol je op en je hebt zó je mond vol. Maar moeder Barberin heeft misschien geen meel en geen boter in huis, want ze is niet rijk. Als wij dat eens voor haar meebrachten?"

„Da's een reuzenidee."

„Houd jij dan even de koe vast; goed vasthouden. Ik haal bij deze kruidenier boter en meel. Eieren zullen we maar niet meenemen, want die gaan onderweg misschien kapot. Als moeder Barberin die niet in huis heeft, zal ze er wel een paar lenen bij de buren."

Ik ging de winkel binnen, waar Zerbino zijn broodkorst gepikt had, en kocht een pond boter en twee pond meel. Daarna zetten we onze wandeling voort.

Omwille van de koe wou ik niet te snel marcheren, maar ik verlangde zo hard naar huis, dat ik ongemerkt toch vlugger ging lopen. Nog tien kilometer .... nog acht .... nog zes. Gek was dat; nu ik naar moeder Barberin ging, leek de weg veel langer dan toen ik van haar weg moest. Maar ik was nu erg ontroerd en zenuwachtig en ieder ogenblik keek ik op mijn horloge.

„Vind je het hier niet mooi?" vroeg ik.

„Er is geen gevaar, dat de bomen je het uitzicht belemmeren."

„Wacht maar, als we de helling afdalen naar Chavanon, dán zul je veel bomen zien en hele grote: eiken en kastanjebomen."

„Met kastanjes er aan?"

„Och, gek! En op het erf van moeder Barberin staat een kromme pereboom; daar kun je op paardrijden en daar zitten zúlke grote peren aan en lekker! Je zult het zelf zien."

En bij elk ding, waarover ik vertelde, herhaalde ik steeds:

„Je zult het zelf zien."

In mijn verbeelding bracht ik Mathieu een soort wonderland binnen.

Nu ik mijn eigen land zo ophemelde, keerde Mathieu in gedachten ook naar zijn geboorteland terug.

„Als je naar Lucca ging, zou ik je ook veel moois kunnen tonen. Dat zou je ook zelf zien."

„Maar dan gaan we naar Lucca, als we Stéfanie en Lies en Ben bezocht hebben."

„Heb je echt zin om naar Lucca te gaan?"

„Jij gaat met mij mee naar moeder

DE GEFOPTE STUDENT

Henkie kreeg, toen hij zes jaar werd,
Een trompet cadeau van blik.
't Was een klein soort klarinetje.
Wat was Henkie in zijn schik!

Hij ging blazen bij de buren
Als een grote muzikant,
Maar hij kon geen „wijsje" spelen,
Dat ging boven zijn verstand.

't Was maar steeds hetzelfde deuntje:
Do-re-mi-re-do-re-mi.
Toch dacht Henkie: Als ik groot ben,
Kom ik vast bij d'harmonie.

Om het ventje kwijt te raken
Gaf men hier en daar een cent,
Dat was heus niet uit waardering
Voor zijn muzikaal talent.

Want die saaie notenserie
Van dat liedje zonder end
Ging gauw iedereen vervelen
In 't bijzonder een student,

Die moest werken voor 't examen.
„Ventje," riep hij, „kom eens hier.
„'k Wil die toeter van je kopen
Voor twee gulden, met plezier."

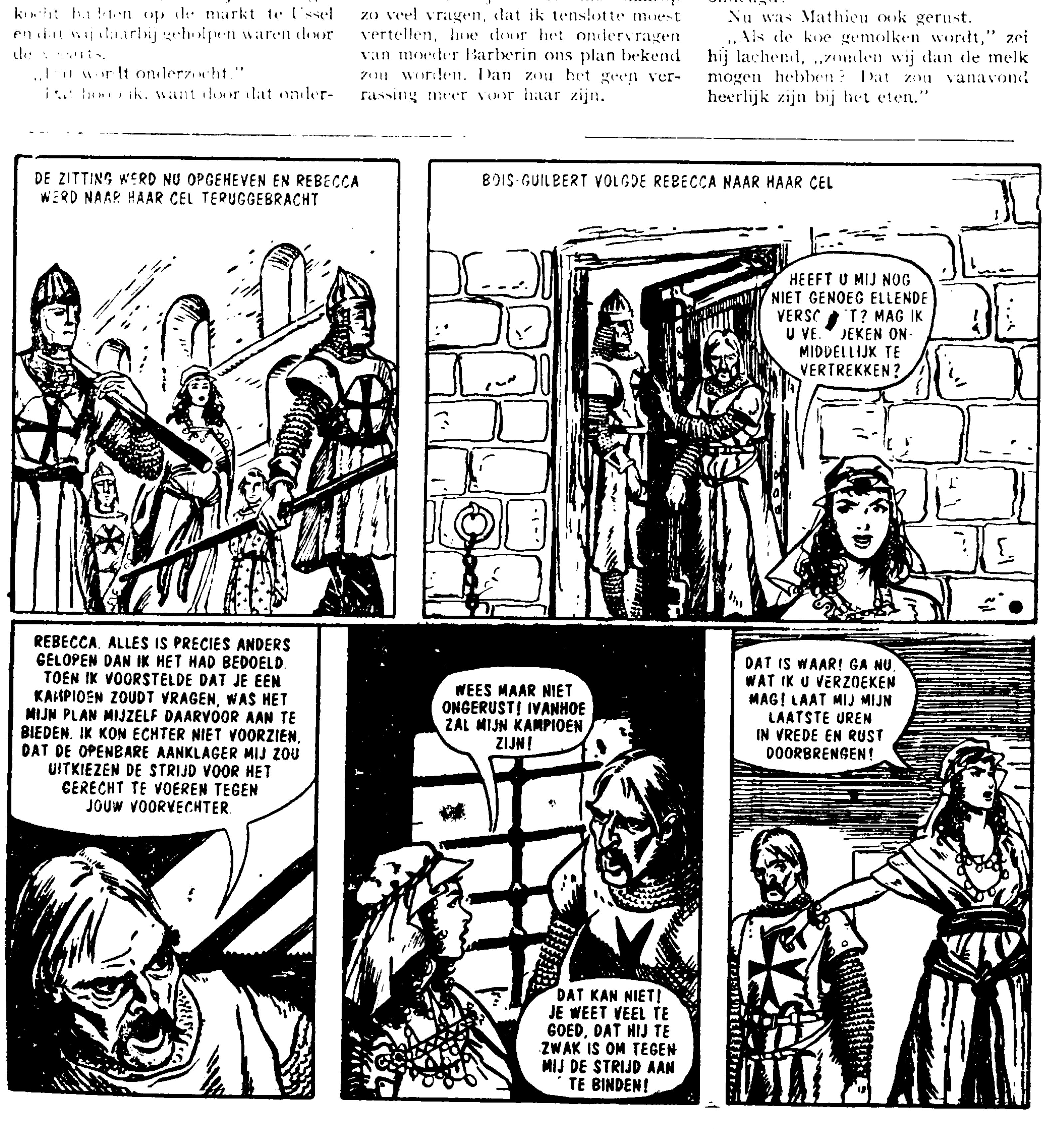
Henkie denkt: „Dat kan ik wagen,
Want één gulden is de prijs...."
Geeft zijn toeter, krijgt twee gulden
En holt naar zijn vriendje Gijs.

In de winkel van vrouw Rinkel
Koopt dan ieder een trompet
En nu gaan ze samen blazen.
Jongen, jongens, wat een pret!

Wie niet lachte, was de „blokker",
Die voor zijn examen zat.
Toen hij na een uurtje stilte
Tweemaal zoveel herrie had.

Woedend over dat spektakel
Opent hij zijn raam en smijt
'n Emmer water naar de knapen,
Maar die vluchten net op tijd.

C. v. Bovenkerk.

De RUITERTJES van de TOREN

„Nee maar", zeiden de mensen van Dippeldorp op een mooie zomermorgen. „De ruitertjes van de toren zijn weg!" En dat was ook zo. Dè ruitertjes waren verdwenen! Nu moet je weten, dat de Dippeldorpse toren wereldberoemd was. Hij was zoveel eeuwen geleden gebouwd, dat niemand precies meer wist wanneer.

En omdat hij zo oud was, was hij zo beroemd! Maar de vier ruitertjes boven op de toren waren nog veel beroemder. Wanneer de toren het volle uur sloeg, kwamen ze tevoorschijn, vier herauten op vier prachtige paarden. Sloeg de klok één uur, dan reden ze één keer de toren rond.

Sloeg hij twee, dan reden ze twee keer rond de toren en te middernacht en op het midden van de dag deden ze dat twaalf keer. Onder het rijden bliezen die ruitertjes op hun trompetten en dat was erg mooi om te horen. De bewoners van Dippeldorp waren erg gehecht aan hun ruitertjes. Van heinde en verre kwamen vreemdelingen naar Dippeldorp om naar die in prachtige kleuren geschilderde ruitertjes te kijken en om te luisteren naar 't trompetgeschal. Maar nu waren de ruitertjes weg en niemand wist waarheen. 's Avonds stonden ze nog op de toren, dat wist iedereen zeker, maar de volgende morgen waren ze verdwenen. Hoe dat wist niemand en waarheen, dat wist ook niemand. Het was een ramp!

„Hoe moet dat nu met ons?" vroegen de Dippeldorpers zich bezorgd af. „Zonder die ruitertjes is ons dorp niets meer. Trouwens, hoe kan een Dippeldorper nog plezier in zijn leven hebben, als hij niet meer naar de ruitertjes kan kijken en luisteren? En we worden ook allemaal straatarm, want nu komen er geen vreemdelingen meer met zakken vol geld om allerlei Dippeldorpse dingen te kopen, zoals asbakjes en klompjes en foto's in Dippeldorps kostuum en trommeltjes Dippeldorpse koekjes. Hoe moet dat met ons?" Ja, de dorpelingen waren allemaal erg treurig. De burgemeester liep radeloos in de grote zaal van het raadhuis heen en weer en mompelde daar steeds: „Hoe kan dat nou, hoe bestaat het! Waar zijn die drommelse ruitertjes?"

De veldwachter zei gewichtig: „We moeten maatregelen treffen", maar welke maatregelen wist niemand, hijzelf ook niet. Zo ging er een dag voorbij en nog een dag en nog een.

De mensen werden blauw van narigheid en de autobussen met vreemdelingen maakten meteen rechtsomkeert wanneer ze hoorden, wat er aan de hand was. Toen kreeg Jan de Slager een idee: „Als we die ruitertjes eens gingen zoeken", stelde hij voor. Daar had geen enkele Dippeldorper nog aan gedacht. „Dat doen we", riep iedereen verheugd en in optocht gingen ze op onderzoek uit. In een grote stoet trokken de dorpelingen de hoofdstraat in, liepen zomaar de huizen binnen, kropen onder de bedden, keken in de pannen en ..... kregen natuurlijk direct ruzie met de huisvrouwen.

„Kijk in je eigen pan, nieuwsgierig Aagje", riepen die kwaad als er weer zo'n pottenkijker in hun keuken kwam en toen de speurders niet zo maar weggingen, joegen de vrouwen hen met een bezem de deur uit. „Jongens, ho, zo gaat het niet", riep Jan de Slager. „Maar hoe dan wel?" vroegen de Dippeldorpers. „Doorzoek eerst allemaal je eigen huis van de vliering tot de kelder en als dat niet helpt, gaan we in groepjes van vier het hele dorp door. En als we ze dan nog niet hebben gevonden, gaan we buiten het dorp zoeken. Het is allemaal een kwestie van samenwerking."

„Ja, samenwerking", riepen de dorpelingen blij, want dat vonden ze een mooi woord. Maar Piet de Bakker, een reuze zuurpruim, merkte op: „Ik zoe niet mee. Ten eerste heb ik geen kelder en geen vliering en ten tweede, die ruitertjes van onze toren zijn natuurlijk gestolen door de een of andere rijke kasteelheer in het buitenland. Die laat onze ruitertjes op zijn toren rondrijden."

Dat konden de Dippeldorpers echt niet geloven. De mensen waren niet altijd even fatsoenlijk, dat wisten ze wel, maar zo slecht kon niemand zijn, en zeker geen rijke kasteelheer.

„Maar hoe zijn ze dan verdwenen?" vroeg Piet de Bakker. Tja, dat kon niemand vertellen, maar de slager dacht, dat ze de ruitertjes zeker zouden vinden als ze maar goed zochten. En dus haalden alle mannen van het dorp hun hele huis ondersteboven en toen dat niet hielp, gingen ze in groepjes van vier op stap om het dorp te doorzoeken. Ze keken in de waterput, in leegstaande schuren, achter met klimop begroeide muurtjes en in alle duistere hoeken en gaten, die er in het dorp te vinden waren. Maar ze vonden de ruitertjes van de toren niet. 's Avonds gingen de bewoners van Dippeldorp nog bleker en treuriger slapen dan anders.

De volgende morgen deelde Jan de Slager de mannen in groepjes om buiten het dorp te gaan zoeken en ditmaal deden ook de vrouwen mee. Ze zochten in alle hooibergen, in greppels en in korenvelden maar tegen de avond hadden ze nog niets gevonden. Het groepje mannen, dat werd aangevoerd door Jan de Slager hield stil aan de rand van het bos, dat ze net hadden doorzocht.

„Zullen we hier maar even rusten?" vroeg Jan de Slager. „Ik zei het je toch, een rijke kasteelheer heeft ze, onze ruitertjes", zei Piet de Bakker, die toch maar mee was gaan zoeken. Verslagen gingen ze allemaal in het gras zitten en met treurige ogen keken ze naar de toren zonder ruitertjes. Maar plotseling hoorden ze wat! Hoefslagen en geluid van trompetten en ... hoor, daar kwamen de vier ruitertjes van de toren aanrijden.

„Heb je ooit", zei Piet de Bakker. „Hé, stop eens even", riep Jan de Slager. Maar de ruitertjes reden gewoon door. „Alsjeblieft", riep Jan de Slager. En toen keerden de ruitertjes. „Hoe komen jullie hier?" vroeg Jan de Slager streng. „Is dat een manier om ons met een toren zonder ruitertjes te laten zitten?" — „Hoe we hier gekomen zijn?" vroeg het voorste ruitertje. „Wel, dat is nogal eenvoudig. We zijn naar beneden gesprongen, als je goed kunt springen doet het helemaal geen pijn. En toen zijn we vakantie gaan houden. En u mag wel een beetje beleefder zijn!"

„Neemt u me niet kwalijk", zei Jan de Slager. „Maar hoorde ik dat goed? Zei u vakantie?" — „Waarom zouden wij geen vakantie mogen hebben?" vroeg het tweede ruitertje. „Iedereen heeft wel eens vakantie nodig. Schoolkinderen en grote mensen, waarom wij dan niet?" — „Tja", zei Jan de Slager en krabde eens achter zijn oor. „Daar zit iets in. Maar alle mensen van Dippeldorp worden ziek van verdriet, omdat jullie er niet meer zijn. En de vreemdelingen met de zakken vol geld komen ook niet meer!"

En op dat moment kwam de burgemeester aan, die op zijn eentje was gaan zoeken, omdat hij zo wanhopig was. „Daar zijn ze, daar zijn ze", juichte hij. „Hoera, hoera!"

„Niks hoera", zei het eerste ruitertje. „We willen vakantie."

„Hè??" zei de burgemeester en Jan de Slager vertelde haastig wat de ruitertjes hadden gezegd. Nou en toen de slager was uitgepraat, zei de burgemeester, dat de ruitertjes eigenlijk gelijk hadden. „Is twee weken vakantie in het jaar genoeg?" vroeg hij. De ruitertjes fluisterden even met elkaar en toen zeiden ze, dat twee weken genoeg was. „Gaan jullie dan nu mee terug naar de toren?" vroeg de burgemeester weer. „Zullen we dat dan maar doen?" vroeg het eerste ruitertje aan de anderen. „Nou, voor deze keer dan", zeiden die. „Maar het volgend jaar gaan we weer op vakantie."

Dat gebeurde. Voortaan kregen de ruitertjes twee weken vakantie in het jaar en alle Dippeldorpers zagen rood van plezier in plaats van bleek van narigheid. Alleen Piet de Bakker zeurde nog wat door over een rijke kasteelheer, die de ruitertjes zou hebben opgestookt. Maar niemand lette op hem.

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pagina 4)

Barberin; dan ga ik met jou mee naar je moeder en je zusje Christien. Dan kan ik die ook op mijn armen dragen, als ze niet te groot geworden is. Dan zal ze ook mijn zusje zijn."

„Och, Remi!"

Meer kon hij van ontroering niet zeggen. Al pratende en er een flinke pas inhoudend waren we op de heuveltop aangeland, vanwaar de afdaling langs verschillende haakse bochten begint naar Chavanon. De weg loopt langs het huisje van moeder Barberin. Nog een paar stappen en we zijn op de plek, waar ik toen aan Vitalis vroeg, of ik even mocht uitrusten op de hoogste rand om naar het huisje van moeder Barberin te kijken.

„Pak jij het touw even," zei ik tegen Mathieu.

Met een sprong zat ik boven op de borstwering. Er was niets veranderd in onze vallei. Tussen die twee bosjes door zag ik het dak van moeder Barberin's huisje.

„Wat doe je toch?" vroeg Mathieu.

„Daar! Kijk daar!"

Hij kwam naast me staan, maar niet bovenop de hoge rand. De koe begon te grazen.

„Je moet langs mijn hand kijken," zei ik. „Dáár is het huis van moeder Barberin; dáár staat de pereboom; en dáár lag mijn tuintje."

Mathieu keek en keek zonder te ontdekken wat ik aanwees; maar hij zei er niets van.

Op dat ogenblik steeg er een dunne rookkolom uit de schoorsteen omhoog.

„Moeder Barberin is thuis," zei ik. Ineens schoten mijn ogen vol tranen; ik sprong van de borstwering af en sloeg mijn armen om de hals van Mathieu. Cappi sprong blaffend tegen me op en ik nam ook hem even in mijn armen.

„Laten we gauw naar beneden gaan," zei ik.

„Als ze thuis is, hoe zetten we dan de verrassing in elkaar?"

„Jij gaat alleen naar binnen en vertelt haar, dat je een koe komt brengen namens de prins. Als ze dan vraagt, welke prins je bedoelt, dan kom ik voor de dag."

„Wat jammer, dat we niet met muziek kunnen binnenkomen. Dat zou toch leuk wezen!"

„Mathieu," zei ik, „geen stommigheden!"

„Wees maar gerust; ik heb heus geen zin om nog eens achter die koe aan te hollen! Maar toch is het zo; als die halve wilde een beetje van muziek hield, dan zou een fanfare hier mooi op haar plaats geweest zijn."

Toen we aan een bocht gekomen waren, recht boven het huis, zagen we een witte muts over het erf gaan. Dat was moeder Barberin. Ze deed het hek open en liep de weg op naar het dorp.

Wij stonden stil en ik wees naar haar. Mathieu zag haar nu ook.

„Ze gaat weg," zei hij, „hoe moet dat nu met onze verrassing?"

„We zullen wat anders bedenken."

„Wat dan?"

„Ik weet het nog niet."

„Roep ze dan terug."

De verleiding om dat te doen was wel sterk, maar ik weerstond eraan. Ik had al maandenlang mijn zin gezet op een feestelijke verrassing en wou daar zo maar niet ineens van afstappen.

Voor het hek van mijn oude tehuis aangekomen, liepen we het erf op, zoals ik dat vroeger altijd deed. Ik wist, dat moeder Barberin gewend was, om de huisdeur alleen met de klink te sluiten en dat we zo naar binnen konden gaan; maar we moesten eerst de koe op stal zetten. Daarom ging ik eens kijken, hoe de stal er uit zag. 't Was nog precies eender als vroeger. Er lagen alleen takkenbossen in. Ik riep Mathieu en we bonden de koe vast met de kop naar de voerbak. Daarna legden we alle takkenbossen in een hoek. Dat was gauw klaar, want de houtvoorraad van moeder Barberin was niet bar groot.

„Nu gaan we naar binnen," zei ik, „en dan ga ik in de hoek bij de haard zitten. Daar moet moeder Barberin me vinden. Als we dan het hek horen piepen, kruip jij met Cappi achter het bed. Dan ziet ze bij het binnenkomen mij alleen. Reken maar, dat het een verrassing voor haar zal zijn!"

Zo deden we; en even later zat ik in het hoekje, waar ik al zoveel winteravonden had doorgebracht. Omdat ik mijn lange haren niet wou afknippen, stopte ik die onder de kraag van mijn jas. Om zoveel mogelijk te gelijken op de kleine Remi van vroeger ging ik een beetje krom zitten. Van mijn plaats af zag ik het hek door het venster, dus moeder Barberin kon niet onverwachts binnenkomen. Als ik het vertrek rondkeek, was het me net, of ik het 's avonds tevoren pas verlaten had. Er was niets veranderd. Zelfs het papier, waarmee een scheur in een kapotte vloertegel was opgevuld, had men nog niet vernieuwd. Die tegel had ik een keer gebroken.

Plotseling zag ik de witte muts en hoorde ik het hek piepen.

„Kruip gauw weg."

Ik maakte me zo klein mogelijk. De deur ging open en moeder Barberin zag me zitten.

„Wie hebben we daar?" zei ze.

Ik keek haar aan en zei niets en zij bleef me ook even aankijken.

Eensklaps sloeg ze bevend haar handen tegen elkaar.

„Hemelse goedheid!" mompelde ze, „lieve hemel! Hoe is het mogelijk! Remi!"

Nu stond ik op, vloog op haar af en sloeg mijn armen om haar heen.

„Moedertje!"

„Mijn jongen! Ben jij het?"

We hadden een hele tijd nodig om wat te kalmeren en onze tranen af te vegen.

„Als ik niet alle dagen aan je gedacht had, zou ik je vast niet zo gauw herkend hebben. Wat ben jij veranderd! Wat ben je groot en fors geworden!"

Een zwak gesnuffel van Cappi deed me aan de andere twee denken:

„Komen jullie maar te voorschijn!"

„Dat is mijn broer Mathieu," zei ik.

„Zo? Heb je je familie teruggevonden?" riep zij.

„Neen, ik bedoel eigenlijk „mijn kameraad", „mijn vriend", en dat is Cappi, ook mijn kameraad en vriend. Cappi, groet de moeder van je meester!"

Hij ging op de achterpoten staan, legde een voorpoot op zijn borst en boog zeer diep. Daar moest moeder Barberin erg om lachen. Mathieu gaf me een teken om aan onze verrassing te denken.

„Als u het goedvindt, zou ik graag even om het huis gaan kijken. Ik wou die kromme pereboom nog eens zien."

„Dan kunnen we meteen ook naar jouw tuintje kijken. Dat heb ik precies eender gelaten als jij het had aangelegd; want ik heb altijd en tegen iedereen volgehouden, dat je terug zou komen."

„En waren de knolletjes, die ik geplant had, lekker?"

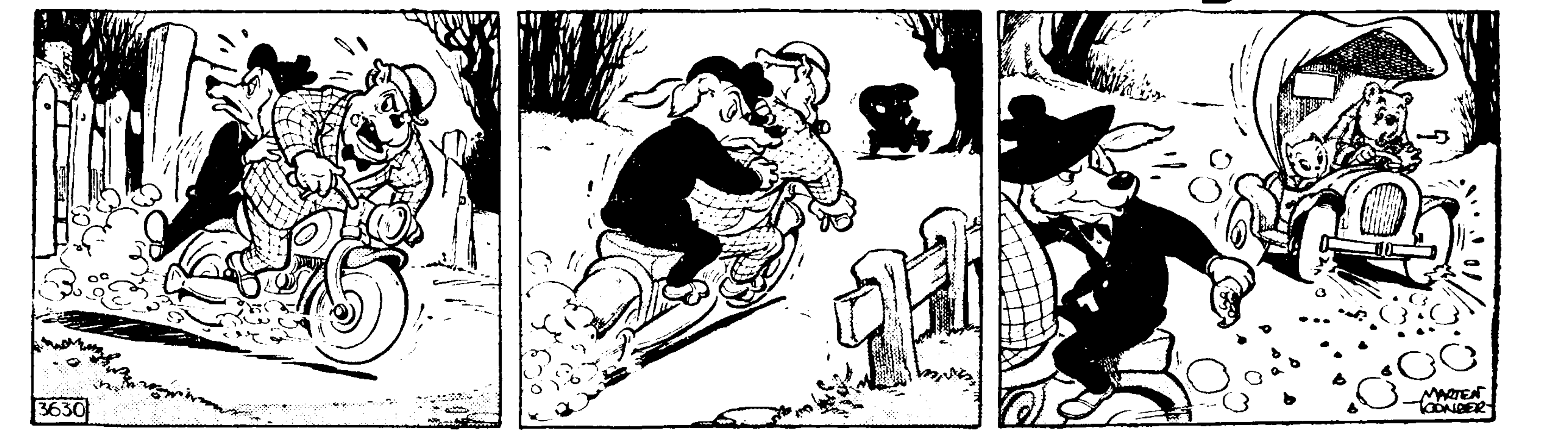
Eensklaps sloeg ze bevend haar handen tegen elkaar.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

78. — „Wat is dat nu voor een vertoning", bromt de aanvoerder van Erics schip. „Wat willen Voron en Rorek daar met die vrouw?" „Zet een boot uit", beveelt Eric, zonder op 's-mans vragen in te gaan. „Bindt de gevangenen, ik neem ze mee, behalve hem daar", met een hoofdknik naar Erwin. Er komt een glinstering van begrip in Sveins ogen, maar het is de Viking duidelijk aan te zien, dat hij er niets van begrijpt en het nog minder vertrouwt. Hij heeft echter geleerd de gemaskerde te gehoorzamen en mompelend volgt hij de bevelen op. Nagestaard door de piraten, laat Eric zich met zijn vrienden naar de kust voeren, waar een troep ongure zeerovers hen al staat op te wachten. Voron en Rorek hebben zich intussen met Winonah van de rotsen weggetrokken. „Wacht hier", beveelt Eric de roeier, als zij aan land stappen. De man kijkt schaapachtig van zijn aanvoerder naar de krijgers van Voron, gaat dan hoofdschuddend op de rand van zijn boot zitten en omringd door de krijgers van Voron, stapt Eric de Noorman met zijn drie vrienden bedaard het rol van de leeuw tegemoet.

Heer Bommel en de dankputters

3630. — Super en Hieper draafden een poosje voort over de weg, die naar Stuipendrecht leidde.

„Zo halen we die vrachtrijder nooit in", hijgde Super. „Vooruit, Hiep, daar staat een motorfiets."

Zo sprekende beklom hij een langs de weg geparkeerd vehikel en Hieper volgde hem.

„Maar dit is diefstal, baas", riep hij zorgelijk, toen ze in geknal en dampen de weg opstoven. „Zo komen we weer van het één in het ander; schieten en stelen — en het einde is altijd weer de gevangenis."

„Zaken zijn zaken", gromde Super. „Soms moet men het groot durven versieren —, en dit is trouwens alleen maar joy-riding. Let op. Hiep! Daar voor ons uit rijdt de Oude Schicht!"

Dat was waar. Heer Bommel had zijn auto uit de garage gehaald om de achtervolging van de vrachtrijder krachtiger te kunnen aanpakken. Nu spoedde het trouwe voertuig zich met grote snelheid voort om de verloren tijd in te halen.

Maar de motor waar Super en Hieper op zaten, reed harder. Met een daverend geknal passeerde hij de auto en ging hem voor de wielen rijden. Heer Ollie toeterde krachtig, doch als enig antwoord wendde Hieper zich om en begon met brede gebaren een zakje kopspijkertjes, dat hij tot doel altijd bij zich droeg, over de weg te strooien.

De gevolgen bleven niet uit. De banden van de Oude Schicht klapten, heer Bommel verloor de macht over het stuur en het voertuig schoot de berm in .....

Hoe SPIK en SPAK de Koning hielpen

Pik en Spak waren een paar rijke mannetjes. Ze waren zó rijk, dat ze gewoon niet wisten, wat ze met hun geld moesten doen. Hun brandkast was zo verschrikkelijk vol, dat ze 's avonds met zijn tweeën heel hard tegen de zware ijzeren deur moesten duwen om ze dicht te krijgen. En hun huis stond vol prachtige dingen, die ze overal in de wereld gekocht hadden.

Op een mooie zomeravond wandelden Spik en Spak samen een eindje rond. Spik liep zoals gewoonlijk te zeuren. „Hè, dat we nou niet eens iets héél bijzonders kunnen kopen", gromde hij. „Alles wat we hebben is toch eigenlijk niet veel zaaks."

„Nou, ik weet nog wel iets heel moois", zei Spak. „Alleen is 't niet te koop." — „Wat hebben we er dan aan", zei Spik boos. — „Stil nou eens even", zei Spak. „Misschien kunnen we het toch wel krijgen. Ga maar eens mee. Dan zal ik 't je uitleggen." Nieuwsgierig wandelde Spik met zijn broer Spak mee. Bij 't paleis van de koning gekomen, bleef Spak staan en bekeek het aandachtig. „Kijk Spik", fluisterde hij. „Zie je dat kleine raampje? 't Staat bijna altijd open. Dat heb ik al vaak gezien. En je kunt er dus heel gemakkelijk door in het paleis komen."

„Wat wil je in 's hemelsnaam in het paleis van de koning gaan doen?" vroeg Spak stomverbaasd.

„Dat zal ik je vertellen", zei Spak. „Je weet, dat de koning een prachtige gouden koets heeft, met op iedere punt een grote diamant. Als we die nou eens te pakken konden krijgen. Dán hadden we pas iets bijzonders." — „Wou je die dan gaan stelen?" riep Spik verontwaardigd. „Niks hoor", zei Spak. „We pakken de kroon alleen maar weg en we leggen er een grote zak met geld voor in de plaats. Dan hebben we ze toch niet gestolen." — „Nou, ik vind het maar een raar geval", bromde Spik. „Ik moet er nog eens goed over denken, hoor." Maar hoe langer Spik er over nadacht, hoe meer zin hij kreeg in de kroon van de koning. Op een avond zei hij dan ook tegen zijn broer: „Zeg Spak, zullen we vannacht eens gaan proberen, de kroon te pakken te krijgen. 't Is pikkedonker buiten."

„Da's best", zei Spak. „En we nemen een flinke zak met geld mee. Dan kan onze brandkast weer wat gemakkelijker dicht ook." En zo gingen midden in de nacht Spik en Spak erop uit om de kroon van de koning te gaan stelen. Want ja, al legden ze er dan ook geld voor in de plaats, 't was tóch stelen. Ze hadden allebei een grote geruite pet opgezet. „Ha, het raampje staat open", fluisterde Spak, toen ze bij 't paleis waren aangekomen. Héél voorzichtig klommen ze achter elkaar naar binnen. Even later stonden ze in een brede gang, met aan allebei de kanten deuren. Heel eventjes knipte Spik de zaklantaarn aan, die hij van huis had meegenomen. Bijna had hij hardop „hoera" geroepen. Want op de deur waar ze precies tegenover stonden, was met gouden letters geschilderd: „Schatkamer. Streng verboden toegang".

„Dat ziet er niet mooi uit", fluisterde Spik. „Maar we gaan toch lekker proberen of we binnen kunnen komen." Hij voelde eens aan de deurkruk. „Wat een bof", grinnikte hij, „de schatkamer is warempel niet op slot." Achter elkaar slopen ze naar binnen. Toen deed Spik zijn zaklantaarn aan. „Nou snap ik waarom de schatkamer niet op slot is", zei hij boos. „Er is hier niks te halen. Geen cent zit er in de schatkist. Kijk maar. En de kroon is er ook niet. Wat raar." — „Misschien neemt de koning de kroon 's avonds wel mee naar zijn slaapkamer", zei Spik. „Laten we eens gaan kijken of we die kunnen vinden." De twee broers slopen verder over de gang. Bij iedere deur hielden ze stil om te kijken wat er op stond. „Ha, hier hebben we geloof ik de goede deur", zei Spik ineens. „Er staat tenminste op: „Sssst. Hier slaapt de konin." — „Zullen we eens héél voorzichtig om het hoekje gluren", stelde Spak voor. „Als hij slaapt, kunnen we misschien zijn kroon meenemen zonder dat hij er iets van merkt."

„Vooruit dan maar", fluisterde Spik.

Onhoorbaar duwde Spak de deur een eindje open. Allebei tegelijk staken ze hun hoofd om de hoek en keken nieuwsgierig naar binnen. Toen staarden ze elkaar teleurgesteld aan. Want de koning sliep helemaal niet. Nee, hij zat recht overeind in bed met een zijden slaapmuts op z'n hoofd en staarde treurig voor zich uit. En zo nu en dan zuchtte hij diep. Dat was een erge tegenvaller voor Spik en Spak. En 't ergste was, dat de prachtige kroon nergens te zien was, hoe ze ook rondloerden.

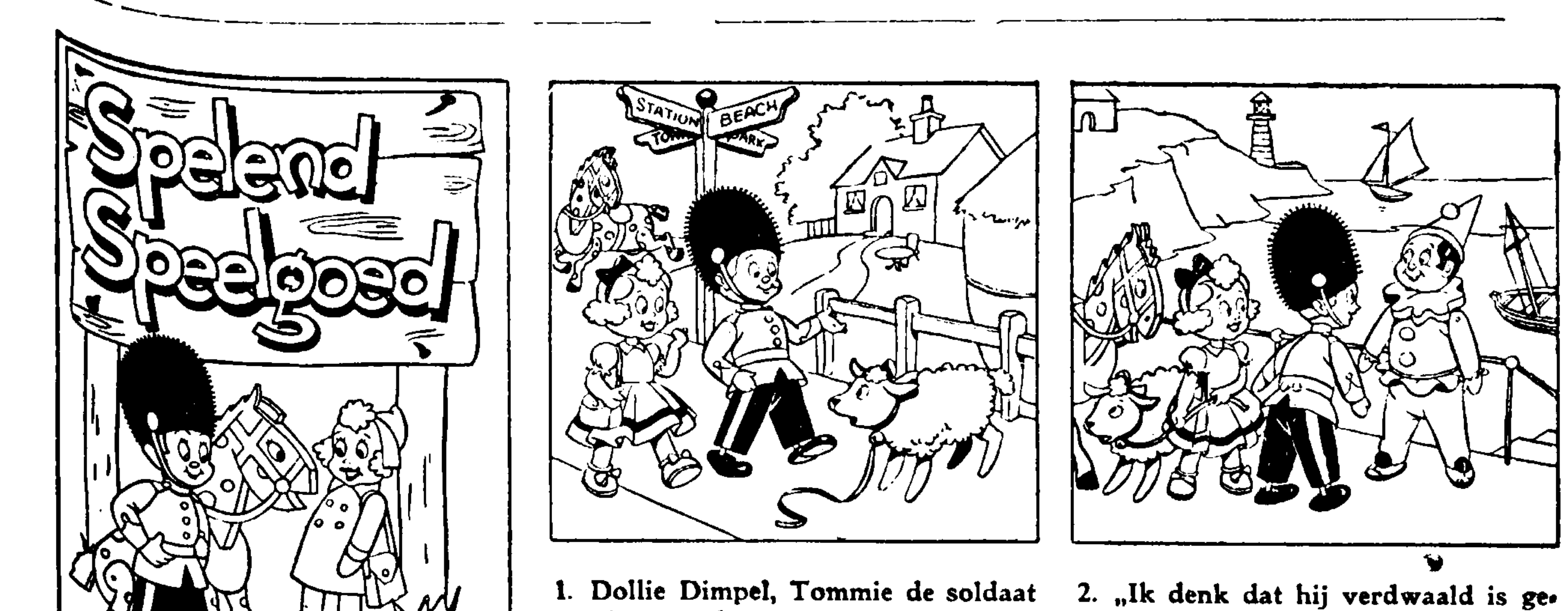
Ontmoedigd wilden ze hun hoofd maar weer terugtrekken, toen Spik per ongeluk tegen Spak zijn rug duwde. En „bons", daar viel Spak zomaar de slaapkamer van de koning verschrikt. Toen zag hij Spak op de grond liggen. „Kom jij eens hier", zei hij streng. Verlegen krabbelde Spak overeind en ging naar 't bed. Spik kwam al even verlegen achter hem aan. De koning keek de twee deugnieten strak aan en vroeg:

„Wie zijn jullie? En wat doe je in mijn paleis, zo midden in de nacht? Vertel op en vlug een beetje." — „W-wij zijn Spik en Spak, Majesteit", stotterde Spik. „En we wilden uw kroon zo graag hebben." — „Maar we hadden er een zak met geld voor in de plaats willen leggen", voegde Spak er vlug aan toe. Even was 't stil. Toen zei de koning treurig: „'t Is mooi, hoor, om mijn kroon te willen stelen. Dat moet ik zeggen. Maar jullie zijn net te laat. Ik heb hem juist gisteren moeten verkopen." En met de punt van z'n zakdoek veegde hij een traan af, die langs zijn wang rolde. Spik en Spak kregen vreselijk veel medelijden, toen ze de koning zo zagen huilen. „Maar Majesteit", zei Spik ontdaan, „wat erg toch allemaal. Kunnen we u misschien ergens mee helpen?"

„Nee hoor, jullie kunnen me echt niet helpen", jammerde de koning. „'t Komt allemaal door de ziekte van mijn minister. Die zorgde ervoor, dat er altijd geld in de schatkist zat. Maar hij is al drie maanden ziek. En daardoor is alles misgegaan. M'n schatkist leeg en m'n mooie kroon verkocht. Ik kan er niet meer van slapen. O, o, wat vreselijk toch allemaal." Vol verbazing hadden Spik en Spak staan luisteren. „Majesteit, we wisten heus niet, dat u er zó naar aan toe was", zei Spik toen. „Maar we zullen u helpen hoor. Die zak met geld laten we in ieder geval hier. Ik gooi hem aanstonds wel even in de schatkist. En van morgen af komen wij samen in plaats van uw zieke minister overal voor zorgen. Net zo lang tot hij beter is. Maak u maar geen zorgen hoor. 't Komt best voor elkaar, hè Spak? — „Natuurlijk doen we dat", zei Spak. „U kunt op ons rekenen, hoor." — „Dat is prachtig", riep de koning blij.

„Tot morgen dan. En nu ga ik slapen. Want ik ben toch zó moe van al dat prakkizeren. Zó moe!" En zo gebeurde het. 't Eerste wat Spik en Spak de volgende dag deden, was de kroon van de koning terugkopen. En ook verder bleven ze erg hun best doen, al de tijd dat de minister ziek was. De koning was erg goed over hen tevreden. Dat bleek wel toen de minister eindelijk beter was.

Want als dank kregen Spik en Spak toen allebei een mooie medaille om op hun jas te dragen. En daar waren ze veel blijer mee dan ze geweest zouden zijn, als ze de kroon van de koning hadden kunnen stelen. Want die medaille hadden ze eerlijk verdiend. O, zo.

1. Dollie Dimpel, Tommie de soldaat en zijn paard Batty zijn op weg naar de haven. Onderweg ontmoeten zij een allerliefst lammetje. „Jij lief klein ding," roept Dollie uit. „Waar kom je vandaan?"

2. „Ik denk dat hij verdwaald is geraakt," zegt Tommie. Hij vraagt het aan het lammetje, maar dat zegt alleen: „Bè Bè!" Bij de haven is alleen de clown Bimbo, maar die zegt dat het diertje niet van hem is.

3. Zij wandelen met het lammetje langs de zeekant en het roept alsmaar: „Bè Bè!" Dan ziet Dollie een vreemd huis achter de rotsen staan. „Hé, dat huis heb ik nooit eerder gezien," zegt zij.

4. „Dat huis ziet er uit of het in de zee staat," meent Tommie. „Zullen we eens gaan kijken?" Over het zand wandelen zij naar de rots en dan zien zij dat het een boot is. „Wat vreemd," zegt Dollie.

5. „Hé, dat is de Ark van Noach," roept Tommie uit. „En daar staan vader en moeder Noach met al hun dieren." Er ligt een plank vanaf de Ark naar de rots en direct holt het lammetje er overheen.

6. „Hoera! Daar is Wollie!" roept mevrouw Noach uit. „Ik heb hem overal gezocht." „Wij vonden hem in de stad, mevrouw," zegt Dollie. „en wij brengen hem nu gezond en wel weer bij U terug."

7. „Dat is heel vriendelijk van U," zegt mevrouw Noach. „Wij zouden onze kleine lieve Wollie niet graag kwijt zijn. Komen jullie maar binnen om even uit te rusten. Het paard mag ook mee."

8. En terwijl de dieren een vrolijk spelletje doen op het dak van de Ark, gaan Dollie, Tommie en het paard aan een tafeltje zitten en drinken met de familie Noach een kopje thee. Wollie krijgt een koekje.

Er zijn problemen gerezen rond de Beatrixmijn in Herkenbosch. De mijnindustrie deelt niet in de algemene conjunctuur en men spreekt zelfs over een structurele kolencrisis. Men denkt er over na de aanleg van twee nieuwe schachten niet verder te gaan met de verdere werkzaamheden aan de nieuwe mijn. Tot heden toe heeft men er dertig miljoen in geïnvesteerd. de gehele investering bedraagt driehonderdvijftig miljoen.

●

Een aa tal koeien scholden en langs samen op de spoorlijn Assen-Groningen. De beesten waren bij wijze van spreken over het hek gesprongen en hadden de vrijheid verkozen. Dit was niet en bloc gebeurd. Maar op drie plaatsen tegelijk in Drente t.w. Tinaarloo, de Punt en Taarlo waren de koeien er tussen uitgeknepen. De eigenaars hebben er een proces verbaal voor gekregen.

●

In Sneek werd enige dagen geleden een nieuwe polikliniek geopend. Deze polikliniek moet een medisch centrum worden voor de gehele streek. Toen prof. dr. P. Muntendam de opening verrichtte vertelde hij dat een ziekenhuisbed in twintig jaar wel wat duurder geworden was, n.l. van vijfduizend tot veertigduizend gulden.

●

De vlaggen gingen verleden week uit in Beverwijk. En dat niet zonder reden. Het centrum van de IJmondstreek werd verblijd met de geboorte van een borelingske die de vijfendertig duizend volmaakte. Het was een meisje, Bernadina Stals. Als geschenk kreeg het kleine wicht een mand aardbeien en een spaarbankboekje.

●

In Borculo werd enige tijd geleden een aether-piraat gepikt. Door de politierechter in Zutphen werd hem een straf van drie weken opgelegd. Het blijkt dat duitse reddingsstations last ondervinden van nederlandse geheime zenders.

●

Een wethouder van Woerden moest voor de kantonrechter in Utrecht verschijnen. De wethouder en twee raadsleden waren na sluitingstijd door de politie in een café aangetroffen. De politiemannen die het edele drietal betrapten op deze overtreding van de openbare orde maakten de volgende dag procesverbaal op. Toen men de overtreding constateerde had de wethouder zich beroepen op een machtiging van de burgemeester dat hij na sluitingstijd nog even een pikketanesje mocht nemen na afloop van een raadszitting. De kantonrechter was echter de mening toegedaan dat al dan niet met machtiging de gemeentelijke autoriteiten zich moeten houden aan de bepalingen. Zij kregen een boete van veertig gulden.

...uit het moederland...

●

De wedstrijd Nederland—België zal niet over de televisie uitgezonden worden. U weet onder de hand wel, uit welke kant de bezwaren komen. De Belgen vrezen concurrentie van de t.v. terwijl het voetbalprogramma daar zijn gewone beloop heeft.

●

De E.V.C. 1958 is afgeschreven. Deze tweede E.V.C. werd opgericht na de afscheiding van Paul de Groot van de Communistische partij. Paul heeft nu besloten zijn nieuwe vakbond maar op te heffen. Hij adviseerde zijn leden om toe te treden tot het N.V.V. om een groot blok van arbeiders te vormen. Daarnaast tracht hij de leden van de confessionele bonden te overtuigen van de noodzaak om hun bonden de rug toe te keren.

●

De Zomer zit er officieel in Nederland weer helemaal op. Men heeft nu uitgerekend hoeveel uren de zon geschenen heeft. Dat zijn er precies 1230; in die hele zomer viel er slechts 12 cm. regen, terwijl de temperatuur over het geheel genomen een graad hoger was dan normaal. Dit alles betekent dat een record van zonne-uren gevestigd werd voor deze eeuw terwijl het slechts tweemaal is voorgekomen dat de gemiddelde temperatuur nog hoger was.

●

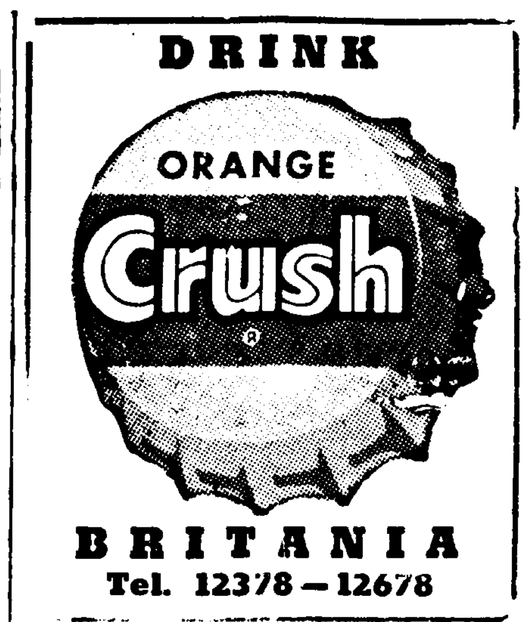
In Amsterdam werd de president van de Elvis Presley Club door de zedenpolitie gearresteerd. Hij had tal van leidinggevende functies in vele jeugdverenigingen, terwijl hij ook verschillende malen voor de radio optrad. Daar toonde hij zich een pleitbezorger voor de nozems, terwijl hij het erg begrepen had op de politie. Sinds de relletjes op de Dam had de politie hem achtervolgd. Dezer dagen viel de vijfendertigjarige man door de mand. Het organiseren van jeugdfeesten was hem kennelijk boven het hoofd gegroeid.

●

In Groningen werd een man uit het ziekenhuis ontslagen die daar verpleegd was met een gebroken arm. Met het gips er nog om kwam hij thuis, waar hij van de trap viel. De zusters in het ziekenhuis keken wel raar op toen hij terugkwam, nu met een gebroken been.

●

Nog een sfeer-berichtje: de goudreinetten zijn op de markt aangevoerd waarmee maar gezegd wil zijn dat de herfst aan het dagen is. De primeur had Zeeuws Vlaanderen. De eerste portie woog vijf ton en ging van de hand voor 32 cent per kilo. Er hangt niet veel van aan de boom, maar wat er hangt is groot en goed.

New Yorkse Beurs

De stemming op de New-Yorkse effectenbeurs was gistermorgen gunstig [illegible] dat er spoedig een oplossing kan worden gevonden voor de staking in Stalindustrie. Rond het middaguur hadden koersstijgingen tot punt of meer de overhand. Vooral [illegible] waren goed gevraagd. In de namiddag vonden winstnemingen plaats waardoor een deel van de in de morgenuren geboekte stijgingen weer verloren ging. De markt sloot echter nog zeer prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1217, waarvan hoger 639, lager 390 en onveranderd 188. — De aandelenomzet bedroeg 3.220.000, de obligatieomzet dollar 7.230.000. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 79 1/4
Anaconda Copper 60 3/4
Bethlehem Steel 57
Dupont de Nemours 258 1/2
General Electric 78 7/8
General Motors 56 1/4
International Tel and Tel 34
Royal Dutch 42
Shell Oil 71 3/4
Standard Oil of New Jersey 49 5/8
U S Steel 103 1/8
Canadian Pacific 27
International Nickel 94 3/8
Royal Dutch Am. Shares 68 1/2 bied.
K. L. M. 32
Aluminium Company 111
Dow Jones 640.10.

Amsterdamse Beurs

De handel was vanmiddag zeer kalm en de internationale waarden waren verdeeld met geringe koersafwijkingen naar beide zijden tot de slotkoersen van gisteren. Scheepvaarten vrijwel onveranderd. Cultures verder iets lager en de Staatsfondsen wederom gemakkelijker.

Kon. Olie 156.75
Unilever 645 3/8
Philips 638
Philips Pref 241 3/8
AKU 373 1/4
Scheepvaart Unie 139 1/2
KNSM 157
KPM 127 1/2
Ned Handelmij 234 3/4
Nat Handelsbank 153
HVA 146 1/2
Amsterdam Rubber 98
Deli Mij 170.10
3% Nederl '47 92 1/2
HAL 159 1/2
Walvisvaart 113
Amsterdamse Bank 324 3/4
HBU Cert 245
Billiton 2e 320
Overzeese Gas 258
Borsumij 69 3/4
Lindeteves 138 1/2
Rotterd Bank 297 3/4
Curacaose H Mij 168
W. M Muller 312
KLM 123
Hoogovens 576
Nievelt Goudriaan **139 3/4**
Excelsior 148 148 1/4
Ant Brouwerij 228 1/2
Rott Lloyd 145 1/2
Stokvis R S 175
Lening Ned Ant 99 13/16
Bank Ned gem 4 1/2% '58 59 99 7/8
Bank Ned gem 6% 1957 109 1/4
Bank Ned gem 5 1/4% 1958 104
4 1/4% Nederl. 1959 97 3/4

ANP-CBS-Beursindices, 30 9:

Index	
Intern Concerns	438.43
Industrie	225.26
Scheepvaart	**152.80**
Banken	183.92
Indon Fndsen	131.84
Algemeen	304.20

BEURSBERICHTEN

CARACAS

Fonds		*Bieden*	*Laten*
Centro S. Bolivar 5a emisien	Bs.	100.—	100.50
Centro S. Bolivar 6a emisión	''		
Centro S. Bolivar 7a emisión	''		
Centro S. Bolivar 8a emisien	''	100.50	
Centro S. Bolivar 9a emisión	''	100.50	
Bco. Obrero céd. hip. 10 años 1963	''	100.—	
Bco. Obrero céd. hip. 10 años 1967	''		
Almacenadora Caracas	''		
Auto-Ven. com. nuevas	''		5.—
Auto-Ven com. viejas	''		5.—
Auto-Ven pref.	''		70.—
A. Z. Export	''		6.—
Banco Agrícola y Pecuario	''	100.—	
Banco América del Sur 40%	''	210.—	245.—
Banco Caracas, acc.	''		
Banco Caracas, cup.	''		
Banco Central	''		
Banco Comercial de Maracaibo	''		1[illegible]5.—
Banco de Comercio	''		1.500.—
Banco Francés e Ital. 100%	''	114.—	
Banco Francés e Ital. 20%	''		
Banco Francés e Ital. pref.	''		93.—
Bco. Hip. Crédit. Urb. bonos	''		
Bco. Hip. de Crédit. Urb. acc. "C"	''		
Banco Italo-Venezolano	''		550.—
Banco Industrial	''		300.—
Banco Maracaibo nuevas	''		130.—
Banco Maracaibo viejas	''		260.—
Banco Mercantil 50%	''		470.—
Banco Mercantil 100%	''		800.—
Banco Metropolitano 20%	''		240.—
Banco Metropolitano 100%	''		
Banco Miranda dchos.	''	40.—	
Banco Miranda 100% c/d	''	600.—	
Banco Ncnal. de Descuento s/d	''		635.—
Banco Ncal. de Descuento c/d	''		
Banco Ncnal. de Descuento dchos.	''		36.—
Banco Occidental de Descuento	''		300.—
Banco Provincial 40%	''		370.—
Banco Provincial 100%	''		740.—
Banco República 30%	''		4.15
Banco Unión 100%	''		
Banco Unión 20%	''		
Banco de Venezuela	''	2.000.—	2.020.—
Banco Venezolano de Crédito	''		12.500.—
Barvensa	''	3.90	5.—
Bolsa de Caracas acc	''		300.—
Celanese com.	''		
Celanese pref.	''		820.—
Cementos Carabobo	''	12.50	13.—
Cementos Coro	''		
Cenetral Yaritagua 100%	''		10.50
Central Yaritagua 60%	''		
Cauchos General ord.	''		
Cauchos General pref.	''		
Central Santa Epifania	''		
Central Venezuela	''		250.—
Cerveceria Heineken	''		80.—
Cerveceria La Llanera	''		8.—
Cerveceria Nacional	''	72.—	71.—
Concretara de la Costa	''	14.—	15.—
Concresa serie A	''	145.—	150.—
Concresa serie B	''	145.—	150.—
Creole Petroleum Corp.	''	150.—	
Descuentos e Inversiones	''		2.—
Divenca	''		2.000.—
Electricidad de Caracas c/d	''		140.—
Electricidad de Caracas dchos.	''	1.10	2.—
Electricidad de Caracas vales	''	88.—	90.—
Electricidad de Caracas serie A	''	90.—	
Electricidad de Caracas serie B	''		
Electricidad de Caracas serie C	''		
Electricidad de Caracas serie D	''		91.—
Electricidad de Caracas serie E	''		91.—
Empro	''	3.—	4.—
Envases Venezolanos 10% nuevas	''		11.—
Envases Venezolanos 100% nuevas	''		
El Recreo 60%	''		
Fc. Ncnal. de Vidrio	''	6.—	6.50
Faisa 100%	''		24.—
Financiadora de Comercio	''	16.—	19.—
Financiadora Ncnal. com.	''	202.—	220.—
Financiadora Ncnal. pref.	''		110.—
Financiadora Mendoza com.	''	10.—	11.—
Financiera Mendoza pref.	''		91.—
Fivecca	''		220.—
Grey's	''	8.—	
Hotel Tamanaco	''		42.—
[illegible] com.	''		
Inmuebles Caracas	''	100.—	110.—
Industrial Guanipa	''		7.—
Inuvenca partipaciones	''	7[illegible].—	79.—
Inversora 60%	''	4.25	
Inverdica	''	6.—	6.50
Luz Eléctrica de Venezuela acc.	''	82.—	
Luz Eléc. de Venezuela bonos	''		
Los Corales 8%	''		100.—
Oficenca pref.	''		850.—
Perforaciones Delta acc. pref.	''	50.—	60.—
Prados del Este 8%	''		
Prados del Este 9%	''		100.—
Productos Efe com.	''	17.50	
Productos Efe pref.	''		
Rovenca com.	''		9.50
Rovenca pref.	''		
Savoy Candy com.	''	220.—	330.—
Savoy Candy pref.	''		350.—
Seguros Arauca	''		
Seguros La Previsora	''		
Seguros La Seguridad 70% nuevas	''		
Servicios Hydrocarb	''	3.25	[illegible]
Sivensa com. 20%	''		40.—
Sivensa com. 100%	''		110.—
Talon	''	0.35	1.—
Telares Caracas y Valencia	''		87.—
Telares Palo Grande	''	26.—	[illegible]
Terminales	''	2.—	2.10
Teléfonos de Venezuela acc. pre.	''		
Teléfonos de Venezuela 8%	''		
Ven-Aruba	''	47.—	60.—
Vacoinca 40%	''		
Venepal com. 100%	''	85.	95.—
Venepal pref.	''		[illegible]
Venezolana de Cementos	''	236.—	[illegible]
Venezolano de Tabaco	''		[illegible]
Vice	''	50.—	74.—
Plazo			
Venepal 100%	''		85.—

Laatste zomerdag.... De laatste zomerdagen van 1959 zijn in Nederland opmerkbaar en zonnig bewolkt weer versnoept. Nu de herfst en dan de winter, maar tot nu toe viel het allemaal wel mee.

Peking wacht NIKITA met stille trom

(Vervolg van pag. 1)

Chroesjtsjefs verblijf in China zijn tot dusver niet bekend gemaakt. De Russische ambassade en het Chinese ministerie van buitenlandse zaken bewaren daarover het grootste stilzwijgen, dat overigens zou kunnen worden toegeschreven aan onbekendheid met de ware bedoelingen van de Russische premier.

De besprekingen van Chroesjtsjef in Peking zullen ongetwijfeld een uitgebreid terrein bestrijken, zoals de resultaten van zijn Amerikaanse reis, de crisis in Laos, de moeilijkheden aan de grens met India, de Russische hulp aan China en vooral de ideologische vraagstukken, die verband houden met de toekomst van de volkscommunes. Deze besprekingen, die minder in het licht van de publiciteit zullen staan dan die in de Verenigde Staten, zouden aan de reis van Chroesjtsjef naar Peking een groter belang kunnen geven dan zijn historisch bezoek aan de Verenigde Staten.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Regeringstroepen heroveren deel van Samneuea

Laotiaanse regeringstroepen hebben twee forten in het noordelijk deel van de provincie Samneoea heroverd. Volgens gezaghebbende bronnen in Vientiane had men de herovering van de forten met opzet laten samenvallen met een bezoek van VN-commissie aan het gebied, dat naar te Vientiane verluidt vijf dagen zal duren. 10 Oktober zou de commissie naar New York terugvliegen voor rapport aan de VN.

Proces - Hume bij geladen revolvers

Te Winterthur in Zwitserland is het proces begonnen tegen de Brit Donald Brian Hume, die o.m. beschuldigd wordt van moord op de taxi-chauffeur Arthur Maag uit Zürich.

Hume, die terechtstaat onder de naam Donald Brown, betrad geboeid het gerechtsgebouw. Hij werd begeleid door politiemannen met machinepistolen en getrokken revolvers.

Op de vraag of hij getrouwd was en een kind had, antwoordde Hume: „Ja, maar het is niet mijn kind. De vader was Stanley Setty".

Hume heeft in 1950 in Londen terechtgestaan voor de moord op Stanley Setty. Hij werd toen vrijgesproken. Later schreef hij een artikel in een Londens blad waarin hij verklaarde Setty vermoord te hebben. Hij kon dit doen omdat iemand die in Engeland onschuldig is verklaard aan een bepaald misdrijf niet nogmaals voor hetzelfde vergrijp mag terechtstaan.

Hume bleek de eerste dag van het proces nogal agressief te zijn. Zo antwoordde hij de vraag van de tolk dr. Wach, hoe hij heette:

„Weet U dat niet?.... U heb nog een paar dikkere brilleglazen nodig".

Spreek ik met AMIGOE?

(Vervolg van pag. 1)

moet opbellen, moet je maar zien waar je heen gaat", vertelde ons een heer. Van de zijde van de telefoondienst verzekerde men ons echter dat er aan de reparatie gewerkt wordt. Als het maar niet te lang duurt — aldus de heer aan de telefoon „want het toestel, dat centraal gelegen (gehangen) is, heeft klanten te over".

* * *

Een mevrouw belde ons op met de vraag of wij de Schenectady Gazet hadden gelezen. Daarin stond beschreven hoe tijdens het bezoek van Prinses Beatrix aan het Union College aldaar onze stadgenoot Rene Maduro aan haar werd voorgesteld. De reactie van het mannelijk gedeelte van de studenten werd volgens de krant het beste getypeerd met de woorden van Rene Maduro: „Dit was nu een echte Nederlandse handdruk", waarmee de andere studenten het volledg eens waren. Rene vond Prinses Beatrix ontzaglijk fascinerend.

* * *

Daniel Sprott, aannemer, nam de moeite persoonlijk ter redactie te komen i.v.m. het gepubliceerde over de waterleiding van de huizen achter het Lunapark op Dominguito. De aannemer verklaarde ons dat voor de watervoorziening van dat complex in het geheel 356 meter buisleiding nodig is van 1.5 duim. Met toestemming van de Waterleiding zou hij kans zien de benodigde buisleiding aan te kopen en met een arbeider een halve dag nodig hebben de waterleiding boven de grond volledig aan te leggen. Dat zou in het geheel 1500 gulden kosten, terwijl ook het werk om de leiding in de grond te leggen echt geen kapitalen behoeft te kosten.

* * *

Reeds deze week tijdens de play-off wedstrijden werden we opgebeld om de stand van deze wedstrijden mee te delen. We kunnen de geïnteresseerden meedelen dat tijdens de wedstrijden van de World Series Baseball de base-ball-fans ons kunnen opbellen om de tussenstanden te verten: 23858.

* * *

Een telefoontje wat van belang is voor ons schone zuster-eiland Bonaire. Het bezoek van de befaamde architect Robert Swartburg aan Bonaire is uitgesteld i.v.m. het feit dat de Flamingo Beach Club gesloten is. In plaats van 15 October wordt de architect van de Miami City Hall nu rond 22 October verwacht.

* * *

Een andere trouwe abonnee van de krat belde wanhopig op om te vragen of er nu niets gedaan kan worden tegen alle druppels die men zo maar langs de weg op zijn hoofd krijgt. Het regent niet maar men loopt toch in de drup. De schuldigen zijn de vele air-conditioning apparaten die met de regelmaat van een klok hun druppeltjes kwijt moeten raken. „Maar meneer, zou dat niet op een prettiger manier kunnen, zonder dat eerzame burgers met een nat overhemd thuis komen?" Ach, waar een wil is, treft men meestal ook wel een weg aan.

* * *

Ja ja, verscheidene abonnees hebben ons opgebeld met de vraag wat er nu precies met de Amigoe aan de hand is. Al die vraagtekens op pagina één en zo verder. Goed, het geheim is vandaag dus verklapt. Wat er vrijdag precies uit de bus komt zult u dan wel zien.

Shell - Nederland

De heer H. Hilling zal wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd zijn functie van directeur van Shell Nederland N.V. met ingang van 1 oktober 1959 neerleggen. Hij zal worden opgevolgd door de heer K. Schouten, tot nu toe adjunct-directeur van genoemde maatschappij. De heer Hilling zal aan de koninklijke Shell-groep verbonden blijven als adviseur van de Bataafse

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Wnd. Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer **ELIAS A. ELMONDALEK**, wonende te Paradijs no. 1 aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het oprichten van een **BAKKERIJ** op een stuk grond bekend als blok D, kavel 5 van het verkavelingsplan Thorenquest/Noord Rozendaal, welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen, ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Wnd. Gezaghebber,

W. G. de HASETH.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Wnd. Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer **R. R. L. LO A. NJOE**, wonende aan de F. D. Rooseveltweg no. 252 aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het oprichten van een koelinrichting aan de F. D. Rooseveltweg no. 232 welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Wnd. Gezaghebber,

W. G. de HASETH.

EILANDGEBIED CURACAO

De Wnd. Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer **N. FELIX**, wonende te St. Willebrordus no. **98** aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot het oprichten van een **SLAGERIJ** te St. Willebrordus no. 98, welke verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Wnd. Gezaghebber,

W. G. de HASETH.

Meubelhandelaren protesteren tegen CONCURRENTIE buitenlands bedrijf

Oranjestad — Ten kantore van de Kamer van Koophandel kwamen gistermorgen een aantal Arubaanse meubelhandelaren bijeen om een protest te doen horen tegen het feit dat in de Sociedad Bolivariana een dezer dagen een tentoonstelling wordt gehouden van meubelen door een nederlandse fabriek, welke volgens de handelaren niet op bonafide wijze op Aruba wordt vertegenwoordigd.

Door secretaris Benny Kuiperi en het bestuurslid Clinton Whitfield werden ontvangen de heren Monte Maduro, vice voorzitter van de vereniging van handelaren, Kroonenberg (vertegenwoordiger firma Neme), Harry Posner, Bob Lopez Henriquez, Adriaan Arends en Carlos Croes van Texas Furniture Store, vertegenwoordigers van Walfenzao agencies, Mesker, en Adolf Groder. De heren brachten naar voren, dat de betrokken nederlandse meubelfabriek, welke vanaf morgen een tentoonstelling opent de bonafide handel op unfaire wijze concurrentie aandoet, omdat ze niet op Aruba vertegenwoordigd zou zijn. De betrokken fabriek zou hier door een onderwijzer worden geintroduceerd en zou een stroman hebben aangewezen als algemeen vertegenwoordiger

Na uitvoerige besprekingen kwam men tot de conclusie dat er juridisch mogelijk weinig tegen deze tentoonstelling is te doen.

Toch wil men nog een poging doen om een spaak in het wiel te steken en wel door een onderhoud aan te vragen met gedeputeerde F. Wernet.

Maatregelen noodzakelijk

Wij tekenen bij dit bericht aan, dat het inderdaad hoog tijd wordt, dat er wettelijke voorzieningen komen ten aanzien van dit soort zaken. Enkele maanden geleden wezen wij er in een commentaar op, dat hier herhaaldelijk buitenlandse vertegenwoordigers van fabrieken en handelshuizen passeren, die zaken doen, zonder dat deze zaken een permanente vertegenwoordiger op het eiland hebben.

Dit is een onjuiste gang van zaken. Het gevaar bestaat dat de clienten later de dupe worden, doordat zij geen enkel verhaal hebben. Het zou wettelijk zo moeten zijn, dat een ieder die op onze eilanden zaken wenst te doen, hiervoor vertegenwoordigd dient te zijn door een bonafide lokale agent of vertegenwoordiger.

Een spoedige voorziening is op dit gebied wel gewenst. De importeur en consument kunnen er slechts wel bij varen, omdat slechts door een permanente vertegenwoordiging service mogelijk zal zijn.

Wandelmars

Oranjestad — Op 7 november organiseert Juventud Christiaan een wandelmars voor jongeren. De minimum leeftijd is zestien jaar. De start vindt plaats om vijf uur des middags bij het St. Dominicuscollege, en het eindpunt is op de Palm beach, waar de prijzen en medailles zullen worden uitgereikt.

O. HENRIQUEZ waarnemend gezaghebber

Naar wij uit goede bron vernemen, zou de benoeming te verwachten zijn van de heer Oscar Henriquez, gedeputeerde, tot waarnemend gezaghebber van Aruba in verband met de ziekte van de tijdelijke gezaghebber, Eric Arends. Dat de benoeming nog niet geschied is, zou — naar wij vernemen — zijn reden hebben in een kortstondige afwezigheid van de gouverneur, die dit besluit moet ondertekenen. Men neemt echter aan, dat de benoeming nog in de loop van vandaag verwacht kan worden.

ARUBA

Oranjestad. Kantoor Amigoe
Toricellistraat No. 16 Tel.: 1233
Woensdag 30 september 1959

BIOSCOPEN
De Veer, 8.30 uur
„Legend of the lost" met John Wayne en Sophia Loren; 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
„Ana Karenina" met Jorge Mistral - Zully Moreno. Geheel in het spaans 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
„Dakota Incident" met Linda Darnell - Dale Robertson. 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
„Carne de Cabaret" met Sofia Alvarez - Julio Billareal. 18 jaar.
Sarenata, 7.30 uur:
„Villa" met Brian Keith en Cesar Romero. 18 jaar.

ALLERLEI:
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica del Pueblo Tel 1253.
S. Nicolaas: Botica Central Tel 5006.
Club Suriname:
8.00 p.m. Horce Race.

3.30—6.00 p.m. Balletlessen.
Scheepvaart:
Verwacht wordt het passagiersschip „Niagara" vanuit Curacao
Jeugdcentrale „La Salle"
Woensdag 30 september 1959
Club Noord
5 p.m. Voetbaltraining.
6.30 p.m. Clubavond
St. Jozefbond
Estrella (Santa Cruz):
4.30 p.m. Voetbaltraining Junioren;
6.00 p.m. Muziekles.
Trupialen:
Junioren: in de namiddag: Sport;
Senioren: 6.30 p.m. Poppentheater.
Donderdag 1 oktober 1959.
Club Noord:
5 p.m. Voetbaltraining.
7 p.m. Volleyballtraining.
St. Jozefbond
(Estrella Santa Cruz):
4.30 p.m. Voetbaltraining Senioren;
7-8 uur Volleyballtraining Junioren;
8-9 " Volleyballtraining meisjes
9-10 " Volleyballtraining B-klasse
Domino training voor de ouderen.

Trupialen:
3-4 " Junioren-Zangles.

Jeugd bestormde nieuwe leeszaal in SAN NICOLAS

Grote behuizing van BIBLIOTHEEK verhoogt efficiency

Oranjestad — Toen het nieuwe filiaal van de Openbare Leeszaal en Boekerij in het Hulpbestuurskantoor jongstleden woensdag werd geopend, drong al meteen een joelende schare kinderen naar binnen. In verband met de verhuizing was het filiaal een goede week dicht geweest en normaal gesproken zouden er al wel velen hun boeken willen ruilen. Nu was er geen houden meer aan en twee assistenten waren nodig om de tientallen jongens en meisjes te helpen. Omdat de opstelling der boeken nu veel verbeterd is — evenals in Oranjestad staat alles naar leeftijd en in het oude filiaal was het wegens plaats-gebrek maar behelpen — moest de bode tussen de rekken en schabben gaan lopen om de kinderen te helpen en aanwijzingen te geven.

De uitleentijd in het nieuwe filiaal is thans 3 maal groter worden. Tot nu toe hadden volwassenen en kinderen elk 3 uren per week, nu elk 9 uren. Om de volwassenen gelegenheid te geven rustig te zoeken en tegelijk om de kinderen vrijheid te laten onrustig te zijn, is evenals in de hoofdboekerij een onderscheid gemaakt tussen de uitleentijden voor volwassenen en kinderen. De eersten komen dinsdag, donderdag en zaterdag aan bod, de kinderen op de andere dagen, stees 's middags van half 3 tot half 6, behalve op zaterdag wanneer de bibliotheken te Oranjestad en St. Nicolas om 5 uur sluiten

Natuurlijk was er de eerste middag, die feitelijk een der kindermiddagen was, ook nogal wat belangstelling van de kant der volwassenen Bibliothecaris Hartog had daar op gerekend en extra personeel naar St Nicolaas gezonden om dat alles op te vangen. De eerste dagen, zo hoorden wij, zou er geen bezwaar worden gemaakt, wanneer iemand op een verkeerde middag komt, maar later moet hier natuurlijk wel de hand aan worden gehouden.

De opstelling te St. Nicolas is veel overzichtelijker geworden. Er is een afdeling voor Nederlandse en een voor Engelse romans en lectuur; er is een afdeling voor leerzame (zg. geclassificeerde boeken, nl. over een bepaald onderwerp) en de staf van de bibliotheek had hard gewerkt zodat er met de openingsdag enkele honderden nieuwe boeken gereed stonden.

Voor de kinderen is practisch alles nieuw. De kleintjes wisten niet wat ze pakken zouden! Helaas is de jeugd in St. Nicolas altijd min of meer het kind van de rekening geweest. Maar nu werd het beter. Reeds de eerste middag troonden moeders kinderen mee naar de inschrijftafel, waar nieuwe leden worden aangenomen. De kinderen hebben nu ook een eigen „leeszaal", een tafel en tijdschriften. Voor de volwassenen is eveneens een leeszaal aanwezig, waar behalve kranten ook allerlei Nederlandse, Amerikaanse en andere tijdschriften ter lezing liggen.

Door een vernuftig systeem van roulering circuleert de *gehele* moederbibliotheek ook te St. Nicolas Alle romans — in welke taal ook — komen elk jaar ook enige tijd te St. Nicolas te staan; de geclassificeerde werken rouleren over een tijdsbestek van twee jaren. Alle ongeveer 24000 boeken van Oranjestad zijn dus ook te St. Nicolas beschikbaar.

Dit voor de zoekers. Men kan evenwel ook met name te noemen boeken, die in Oranjestad staan, in St. Nicolas opvragen, of omgekeerd. Als het boek thuis is, kan het de volgende dag in de andere plaats zijn. Zoals reeds eerder bekendgemaakt kunnen op beide bibliotheken bovendien boeken uit alle wetenschappelijke bibliotheken van Nederland of andere landen worden aangevraagd. Aan de uitleentafels worden hierover inlichtingen verstrekt.

Wie, in Oranjestad toevend, daar de bibliotheek bezoekt en een leuk boek ziet, dat hij in zijn woonplaats St. Nicolas zou willen hebben, behoeft het maar aan de dienstdoend assistent(e) te geven en het komt in orde.

Gezaghebber zeer ernstig ziek

Oranjestad. — De tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer Eric Arends, heeft maandagavond een ernstige attaque gehad en moest in het ziekenhuis worden opgenomen. De toestand was ernstig en gisteren kwam er gedurende de dag weinig verbetering in.

In verband hiermee is de zoon van de familie Arends, Robert, die in Curaçao bij de posterijen werkzaam is, gistermiddag overgekomen.

Gebeden en gedachten van zeer velen zullen met hem zijn. Vurig hoopt men, dat er alsnog een verbetering in de toestand komt.

De gezondheidstoestand van de heer Arends liet de laatste tijd veel te wensen over. Herhaaldelijk ging hij enkele dagen met ziekenverlof. Ook maandag was dat het geval.

Dr Hazenberg, die de patiënt behandelt, vertelde ons vanmorgen, dat er nog geen verandering in de toestand was gekomen.

—x—

Van de zijde der Oostenrijkse Volkspartij (RK) en de socialistische partij is de regering verzocht om wettelijke maatregelen waarbij werkgevers verplicht worden in een bepaalde getalsverhouding ook arbeidskrachten tussen 55 en 65 jaar aan te nemen.

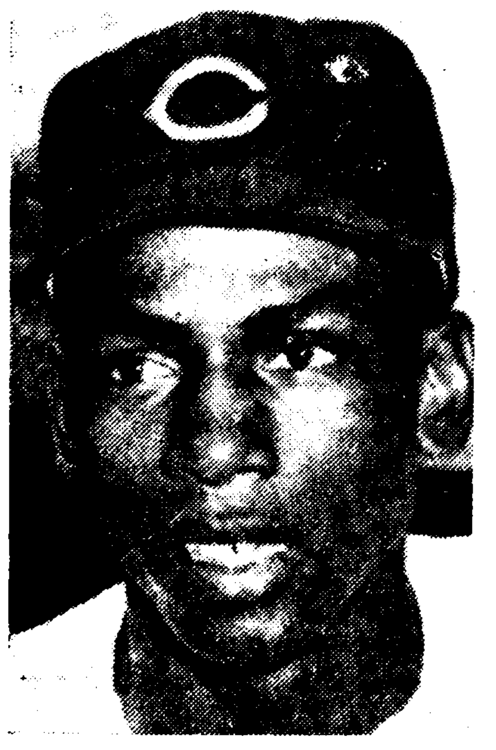
Bezoek aan Israel

Porto Rico — De heer Roberto Ramos Barreto van het Portorikaanse departement van landbouw, brengt thans met een groep van zeven Portorikaanse jonge boeren een maand door in Israel om de aldaar toegepaste landbouwmethode te bestuderen. Op deze reis, die door het departement bekostigd wordt, zal de groep boerderijen en cultuurondernemingen over het hele land bezoeken waar, niettegenstaande onoverzichtbare terreinmoeilijkheden, fenomenale successen werden bereikt op landbouwgebied. Zelfs volkomen droge woestijngebieden en rotsachtige bergterreinen werden veranderd in vruchtbare landbouwarealen. Israel, dat wat bevolking en grootte betreft met Porto Rico kan worden vergeleken, is thans het voornaamste citrus uitvoerende land van het Midden Oosten.

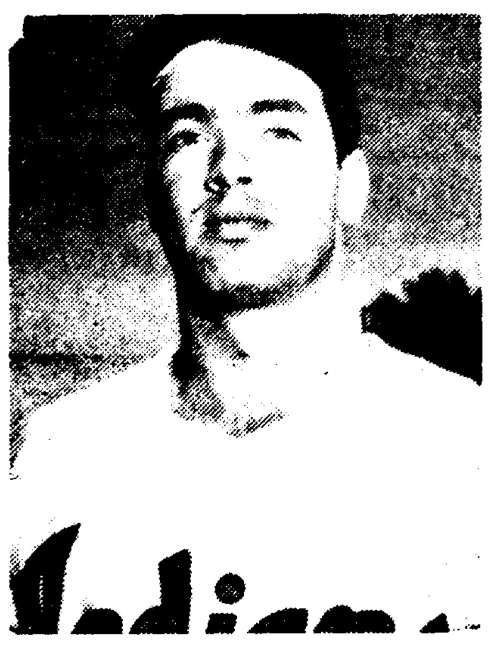
De Mayor Leagues in cijfers

Don Drysdale, „strike-out-king" van de Mayor Leagues met een totaal van 239.

Ernie Banks doet weer een ernstig bod naar de titel van „most valuable player". Banks had dit seizoen 45 homeruns en 143 R.B.I.'s, het hoogste aantal binnengeslagen runs sedert 1936.

Rocky Colavito had in de American League de meeste homeruns (samen met Harmon Killebrew) en was nummer twee in R.B.I.'s.

Jackie Jensen leidt in de American League met 112 R.B.I.'s.

Op verzoek van vele baseball-fans publiceert de „Amigoe" vandaag de „top-performers" uit de National en de American League.

AMERICAN LEAGUE:

De vijf beste batters waren:

Harvey Kuenn (Detroit) ...... .353
Al Kaline (Detroit) .... .327
Pete Runneis (Boston) .... .314
Nellie Fox (Chicago) .... .306
Minnie Miñoso (Cleveland) .. .302

-x-

Runs Batted In:

Jackie Jensen (Boston) 112
Rocky Colavito (Cleveland) 111
Harmon Killebrew (Washington) 105
Jim Lemon (Washington) 100
Charley Maxwell (Detroit) 95

-x-

Hits

Harvey Kuenn (Detroit) 198
Nellie Fox (Chicago) 191
Pete Runnels (Boston) 176
Vic Power en Minnie Miñoso (Cleveland) 172

-x-

Homeruns:

Rocky Colavito (Cleveland) en Harmon Killebrew (Wash.) 42
Jim Lemon (Washington) 33
Charley Maxwell (Detroit) en Mickey Mantle (New York) .. 31

-x-

Stolen bases:

Luis Aparicio (Chicago) 56
Mickey Mantle (New York).... 21
Jackie Jensen (Boston) en Jim Landis (Chicago) 20
Bob Allison (Washington) 13

-x-

Pitching:

Buck Shaw (Chicago) .. 18 - 6 (.750)
Cal McLish (Cleveland) 19 - 8 (.704)
Early Wynn (Chicago) 22 - 10 (.688)
Don Mossi (Detroit) .. 17 - 9 (.654)
Ike Delock (Boston) .. 11 - 6 (.647)

-x-

Strike-outs:

Jim Bunning (Detroit) 211
Camilio Pascual (Washington) 184
Early Wynn (Chicago) 179
Herb Score (Cleveland). 147
Hoyt Wilhelm (Baltimore 139

NATIONAL LEAGUE:

Batiing:

Henry Aaron (Milwaukee) .... .355
Joe Cunningham (St. Louis) .. .345
Orlando Cepeda (San Frans.).. .317
Vada Pinson (Cincinn.) ...... .316
Willy Mays (San Frans.) ... .313

-x-

Runs Batted In:

Ernie Banks (Chicago) 143
Frank Robinson (Cincin.) 125
Gus Bell (Cincinn.) 115
Ed Matthews (Milwaukee) ... 113

-x-

Hits:

Henry Aaron (Milwaukee) 221
Vada Pinson (Cincinnati) 205
Orlando Cepeda (San Frans.) 192
Johnny Temple (Cincinn.) 186
Ed Matthews (Milwaukee) en Willy Mays (S. Frans.) 180

-x-

Homeruns:

Ernie Banks (Chicago) en Ed Matthews (Milwaukee) 45
Henry Aaron (Milwaukee) 39
Frank Robinson (Cincinnati) .. 36
Willy Mays (San Frans.) 34

-x-

Stolen bases:

Willy Mays (San Frans.) 27
Tony Taylor (Chicago) en Junior Gilliam (L. Angeles) .. 23
Orlando Cepeda (San Frans.).. 22
Vada Pinson (Cincinn.) 21

-x-

Pitching:

Elroy Face (Pittsb.) .... 18 - 1 (.947)
Roger Craig (L.A.) .... 11 - 5 (.688)
Vernon Law (Pittsb.) .. 18 - 9 (.667)
Johnny Antonelli (S. F.) 19 - 10 (.655)
Gene Conley (Philad.) 12 - 7 (.632)

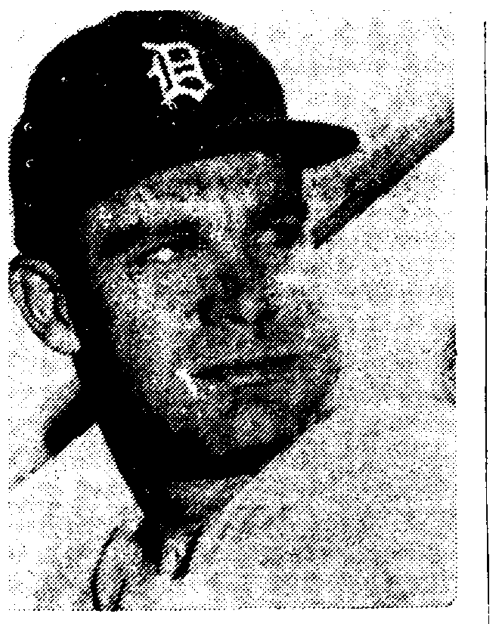
-x-

Strike-outs:

Don Drysdale (Los Ang.) 229
Sam Jones (S. Frans.) 207
Sandy Koufax (Los Angeles) 172
Johnny Antonelli (S. Frans.) 164
Mike McCormick (S. Frans.).. 153

-x-

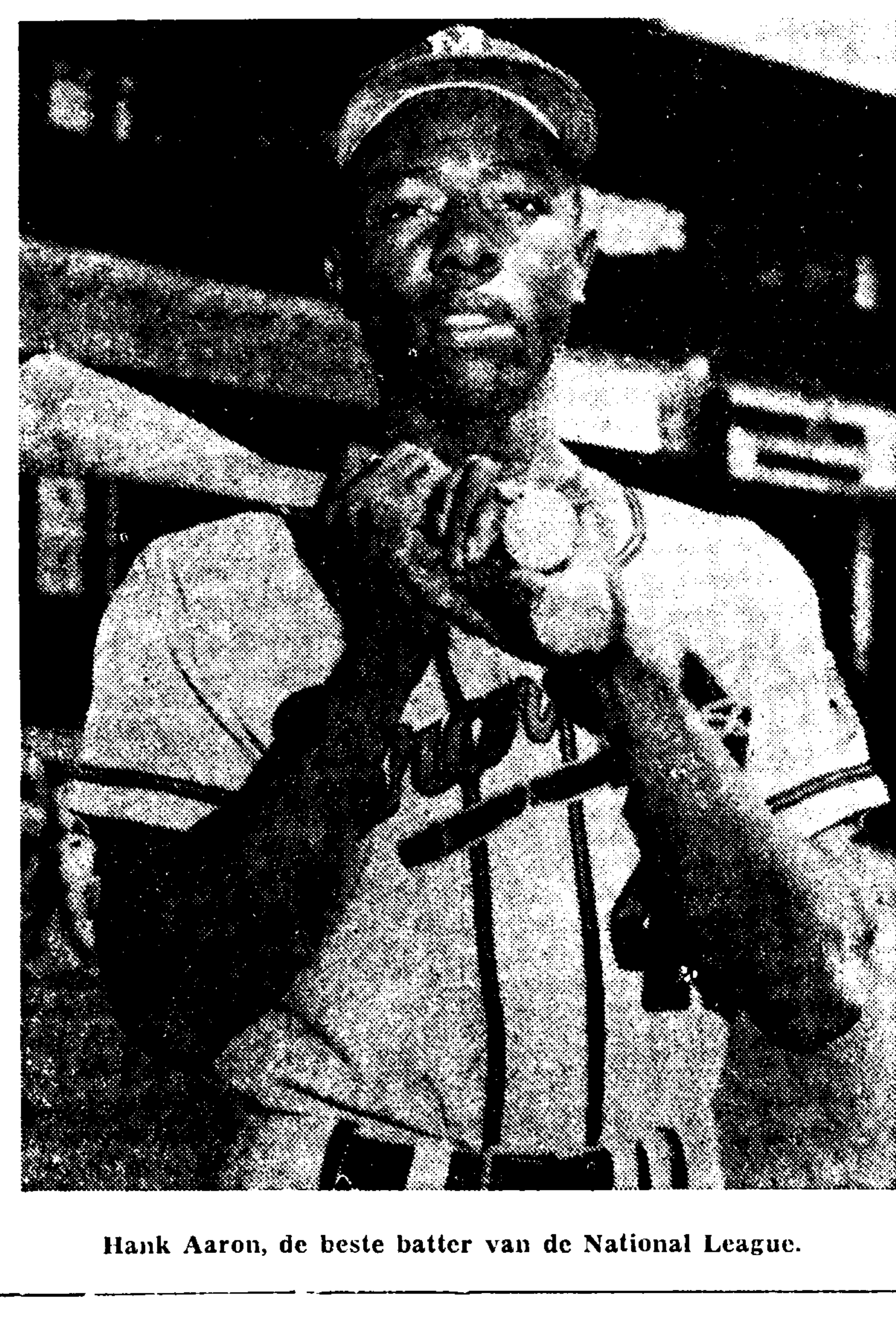
(De records van de play-off tussen Milwaukee en Los Angeles zijn in bovenstaande cijfers van de National League niet meegerekend.)

Harvey Kuenn won de „battingtitle" in 1959 met een average van .353.

Jim Bunning noteerde in de American League het grootste aantal strike-outs: 211.

Hank Aaron, de beste batter van de National League.

Ed Matthews sloeg gisteren zijn 46e homerun en is in dit onderdeel leider van de Mayor Leagues.

L. A. Kampioen

Na in 1958 als zevende te zijn geëindigd, wisten de Los Angeles Dodgers in een jaar tijds op te klimmen naar de eerste plaats en het seizoen 1959 te beëindigen als kampioenen van de National League.

Het is de eerste keer in de geschiedenis van de National League, dat een team na als zevende te zijn geëindigd, het daaropvolgende jaar het kampioenschap behaalt. In de American League wisten de New York Yankees in 1926 en de Boston Red Sox in 1942 dit heldenfeit te volbrengen.

De Dodgers wonnen gisteren na twaalf innings met 6-5 van de Milwaukee Braves en wonnen daardoor de „play-off". 36.528 „hometown fans" ontketenden een waar tumult toen de winnende run in de persoon van Gil Hodges over de thuisplaat ging en er heerste uitbundige vreugde in Los Angeles: De Dodgers hadden de „West Coast" de eerste pennant gebracht.

Los Angeles heeft vriend en vijand verrast. Over het algemeen hadden de sportjournalisten Milwaukee en San Fransisco de meeste kansen gegeven. Slechts twee Amerikaanse sportwriters hadden de Dodgers als favorieten gekozen.

Los Angeles heeft zwaar moeten vechten en zelfs in het begin van september leek het er niet op dat de Dodgers in hun league zouden zegevieren. Zij wonnen evenwel dertien van hun laatste achttien wedstrijden en hiervan waren de drie wedstrijden tegen San Fransisco wel de belangrijkste.

Het team van de Dodgers was zeer evenwichtig. En dit komt, doordat er genoeg kon worden gepresteerd door de oudere spelers, terwijl de jongere garde zich tevens uitstekend van haar taak kweet.

De World Series zal dus worden uitgevochten tussen de Dodgers en de White Sox. Laatstgenoemd team staat er iets voordeliger voor in de World Series-wedstrijden. De kampioenen van de American League hebben niet het nadeel gehad van een zware eindstrijd, gevolgd door een misschien nog zwaardere „play-off". De spelers van de White Sox gaan frisser de Series in.

De Sox hebben voorts goede pitching, die het Los Angeles danig lastig kan maken. Men denke slechts aan Early Wynn, Buck Shaw. De kracht van Chicago ligt echter vooral in hun verdediging, die met Luis Aparicio en Nelson Fox tot waarschijnlijk de beste in de Mayor Leagues behoort.

De White Sox staan er dus goed voor om de World Series te winnen, maar Los Angeles, dat het gehele seizoen van een grote „fighting spirit" bezield is, zal zich niet gauw gewonnen geven. Hetgeen wij op Curaçao hebben te doen, is in een luie stoel te gaan zitten en naar deze spannende ontmoetingen te luisteren. En indien U niet in de gelegenheid bent deze wedstrijden te volgen, kunt U de „Amigoe" (tel. 23858) opbellen. Gaarne zullen wij op elk gewenst moment de score aan U doorgeven.

ELLIS leidt BELGIE—NEDERLAND

De Britse scheidsrechter Ellis zal de wedstrijd Nederland — België leiden, die zondag 4 oktober a.s. in Rotterdam zal worden gespeeld. Hij zal worden geassisteerd door twee nader aan te wijzen Engelse grensrechters. Het wordt de derde „Holland — België" van Ellis. Ook in 1949 en in 1955 was hij scheidsrechter in de „derby der lage landen".

Rik Coppens en Stan Huysmans, de beide Beerschot-spelers, die oorspronkelijk niet tot de kandidaten behoorden voor het Belgische elftal, dat zondag tegen Nederland zal spelen, zijn alsnog gekozen bij de vijftien voorlopigen". Zij komen in de plaats van de Anderlecht-spelers Stockman en Lippens. Van de laatste is bekend dat hij geblesseerd is.

JOHNNY EN ZIJN RADIO

Enkele jaren geleden luisterde Johnny Vrutaal naar een belangrijke baseball-wedstrijd. Johnny is een vurig aanhanger van de Dodgers. Maar in die wedstrijd deden de Dodgers het niet zo goed als gisteren tegen de Braves. Johnny wordt zelden boos, maar op die dag kon hij zich niet meer beheersen. Hij werd kwaad op de Dodgers, op zichzelf en zelfs op de....... radio. Met een ferme klap sloeg hij het luisterapparaat aan stukken. Johnny liep een snee op aan zijn rechterhand, maar hij vond het niet erg: de Dodgers hadden immers verloren.

Gisteravond troffen wij Johnny aan op Mundo Nobo. Hij was in allerbeste stemming, want de Dodgers hadden zich in de World Series geplaatst.

Hij hoefde zijn radio dit jaar niet stuk te slaan en wij zijn er zeker van, dat Johnny met spanning zal kunnen luisteren naar de World Series. Pabien, Johnny!

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op VRIJDAG, de 2de oktober 1959, des morgens om 9 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 7de augustus 1917 (P.B. 1917, no. 58), houdende bepalingen tot het tegengaan van de verkoop van voor de volksgezondheid nadelige eet- en drinkwaren in de eilandgebieden Curaçao en Aruba (1959-1960-28).
4. Ontwerp-landsverordening, houdende verlening van vergunning tot oprichting van kredietverenigingen en verzekeringsmaatschappijen (1959-1960-25).
5. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 (P.B. 1949, no. 125) (1959-1960-30; 1958-1959-87).
6. Rekening der Landsloterij van het dienstjaar 1957 (1959-1960-26; 1958-1959-76).
7. Begroting der Landsloterij voor het dienstjaar 1960 (1959-1960-23.

De Griffier,
F. van GRIEKEN

Vios en Sithoc winnen in Nablo-sportweek

In het kader van de Nablo-sportweek werden gisteravond op de banen van Mundo Nobo twee volleyball-wedstrijden gespeeld, die door een zeer goed opgekomen publiek werden bezocht. Deze twee ontmoetingen golden tevens als de finales van het door Olympia en Volleymasters georganiseerde toernooi.

In de dameswedstrijd kwamen Vios en Olympia tegen elkaar uit. Vios maakte nuttig gebruik van haar kansen en won met 3-1. De score van de sets was als volgt: 16-14, 15—7, 7—15 en 15-12. Bij Vios blonken Swinda Sambre en L. Bernadina uit, terwijl Aminta Sprock voor Olympia een goede partij speelde.

De herenwedstrijd ging tussen de twee sterkste volleyball-ploegen van Curaçao, Sithoc en Volleymasters. Het is een zeer goede wedstrijd geworden, die qua spanning er werkelijk wezen mocht. De eerste set was ongetwijfeld de meest aantrekkelijke. Na goed spel van beide zijden won Sithoc de eerste set verdiend met 15—10. In de tweede set had Volleymasters in het begin de overhand. Sithoc wist de stand op 11—11 gelijk te brengen om tenslotte met 15—12 te zegevieren. Ofschoon Sithoc sterker was, had Volleymasters deze set zeker niet behoeven te verliezen.

In de derde set was Sithoc ongenaakbaar, wist een 11—2 voorsprong op te bouwen om dan met 15—9 deze set en dus ook de wedstrijd voor zich op te eisen.

Hedenavond om acht uur wordt de Nablo-sportweek voortgezet met zwemwedstrijden in het Rifzwembad. Aanvang acht uur.

Asiento organiseert open kampioenschappen

Zeventig beoefenaren van de tafeltennissport, zowel dames als heren van diverse clubs, hebben zich opgegeven om deel te nemen aan wedstrijden voor de open tafeltenniskampioenschappen, georganiseerd door de tafeltennisclub Asiento. De wedstrijden beginnen donderdagavond 1 oktober om 8 uur in het gymnastieklokaal van de Schroederschool op Negropont.

Er zal gespeeld worden in vier klassen, namelijk: tweede klasse dames en eerste, tweede en derde klasse heren.

Alle spelers en speelsters, die zich hebben opgegeven, worden verzocht om kwart voor acht aanwezig te zijn.

Belangstellenden zijn van harte welkom.

—■—

Dr Klaus Fuchs, die in Engeland langdurig gevangen heeft gezeten wegens het verraden van atoomgeheimen aan de Sovjet-Unie, is onlangs te Oost-Berlijn getrouwd. Zijn vrouw, Greta Keilson, is de weduwe van een vroeger hoofd van de Oostduitse regeringsvoorlichtingsdienst.

Mr. A. H. ROOSE Schaakkampioen

De finale tussen Mr. Roose van Schaakclub Dr. Max Euwe en de heer S. Zonenschain van de Schaakvereniging Curaçao bracht de beslissing voor de bezetting van de eerste plaats in het grote tournooi om het persoonlijk schaakkampioenschap 1959 van Curaçao. Mr. Roose had aan remise voldoende om zijn titel van 1958 te prolongeren. In de partij tegen de heer Zonenschain, die twee keer werd afgebroken, nam hij zijn tegenstander elke gelijkheid tot winst, waardoor zijn voorsprong van het volle punt op No. 2 behouden bleef.

Om de tweede plaats zullen de heren Soeterboek en Zonenschain, die beiden met 9½ punt eindigden, een beslissingswedstrijd moeten spelen. De vierde plaats werd voor de heer Thomas met 7 punten.

Het is van de heer Roose een uitstekende prestatie geweest in dit zeer sterk bezette tournooi van het begin af de leiding te behouden. De eindstand is als volgt: Roose 10½, Soeterbeek 9½, Zonenschain 9½, Thomas 7, Fernan 6, Pan Atjok 6, Hudson 5½, Moron 5, Rigaud 5, Me... 4½, Voordenhout 4, Hokken 3½, Steunenbrink 2.

Sedert 1945 worden jaarlijks (met uitzondering van 1946) de tournooien om het persoonlijke kampioenschap van Curaçao gespeeld. Het is wellicht interessant, de respectievelijke kampioenen de revue te laten passeren: 1945 Van Tongerloo, 1946 —, 1947 Pan Atjok, 1948 Voordenhout, 1949 Zonenschain, 1950 Pan Atjok, 1951 Pan Atjok, 1952 Zonenschain, 1953 Rigaud, 1954 Gandelman, 1955 Soeterbeek, 1956 Moron, 1957 Thomas, 1958 Roose, 1959 Roose.

Bekende coureur overleden

Rudolf Caracciola, een der bekendste coureurs uit de tijd tussen de beide wereldoorlogen is maandagmiddag in Kassel aan een leveraandoening overleden. Hij was een der grote figuren in de strijd tussen Mercedes en Auto Union. Van 1922 tot 1939 behaalde hij meer dan 100 overwinningen en zegevierde hij in 19 grote prijzen.